

Ympäristönsuojeluviranomaisen valvontasuunnitelma 2021-2024

Askolan rakennus- ja ympäristölautakunta 16.12.2020 § 86

1. JOHDANTO
2. ALUEEN ERITYISPIIRTEET JA YLEISLUONTOINEN ARVIO YMPÄRISTÖN PILAANTUMISEN RISKEISTÄ
 - 2.1 Alueen erityispiirteet
 - 2.1.1 Askola
 - 2.1.2 Myrskylä
 - 2.1.3 Pornainen
 - 2.1.4 Pukkila
 - 2.2 Yleisluontoinen arvio alueen pilaantumisen riskeistä
3. VALVOTTAVAT KOHTEET
 - 3.1 Ympäristönsuojelulaki
 - 3.1.1 Ympäristöluvanvaraiset laitokset
 - 3.2 Kertaluontoisten ilmoitusvelvollisten (YSL) toimintojen valvonta
 - 3.2.1 Melua ja tärinää aiheuttava tilapäinen toiminta
 - 3.2.2 Koeluonteinen toiminta
 - 3.2.3 Poikkeukselliset tilanteet
 - 3.3 Valvonta onnettomuus-, haitta- ja rikkomistilanteissa
 - 3.4 Ympäristönsuojelulain ja sen nojalla annettujen asetusten ja määräysten mukaiset muut valvontakohteet
 - 3.4.1 Lannan varastointi ja levittäminen
 - 3.4.2 Jätevesien käsittely
 - 3.4.3 Ympäristönsuojelumääräykset
 - 3.4.4 Pilaantunut maaperä
 - 3.4.5 Eläinsuojat ym. kohteet, jotka eivät ole lupavelvollisia
 - 3.5 Jätelain valvonta
 - 3.5.1 Valvontaviranomaiset
 - 3.5.2 Toiminnat, joissa syntyy vaarallista jätettä
 - 3.5.3 Rekisteröitävä jätteenkeräystoiminta
 - 3.5.4 Roskaantuneen alueen valvonta
 - 3.5.5 Jätehuoltomääräykset ja kunnan järjestämä jätteenkuljetus
 - 3.5.6 Muu jätelain nojalla suoritettava valvonta
 - 3.6 Maa-aineslain valvonta
 - 3.7 Muun lainsäädännön mukainen valvonta
 - 3.7.1 Vesilain valvonta
 - 3.7.2 Vesihuoltolain valvonta
 - 3.7.3 Kemikaalilain valvonta
 - 3.7.4 Merenkulun ympäristönsuojelulain valvonta
 - 3.7.5 Maastoliikennelain ja vesiliikennelain valvonta
 - 3.7.6 Ulkoilulain valvonta
 - 3.7.7 Luonnonsuojelulain valvonta
 - 3.8 Lausunnot
4. RISKINARVIOINTI
 - 4.1 Toimialakohtainen riskinarviointi
 - 4.2 Laitoskohtainen riskinarviointi
 - 4.2.1 Ympäristönsuojelulain mukaiset lupa- ja rekisteröintivelvolliset
 - 4.2.2 Jätelain mukaiset laitokset
 - 4.3 Otantamenetelmä

5. VALVONTAOHJELMA
 - 5.1 Valvontaohjelman laatiminen
 - 5.2 Valvontaohjelman päivittäminen
 - 5.3 Valvontaohjelman toteutumisen arviointi
6. VALVONTATOIMENPITEET JA VALVONNAN MAKSULLISUUS
 - 6.1 Valvonnan maksullisuus
 - 6.1.1 Ympäristönsuojelulaki
 - 6.1.2 Jätelaki
 - 6.1.3 Maa-aineslaki
 - 6.1.4 Yhteislupa
 - 6.2 Tarkastukset
 - 6.2.1 Määräaikaistarkastukset
 - 6.2.2 Muut tarkastukset
 - 6.2.3 Maa-ainesluvan mukaiset tarkastukset
 - 6.3 Luvan muuttamisen tarpeen arviointi
 - 6.4 Raporttien ja selvitysten tarkastaminen
 - 6.4.1 Lupamääräyksissä edellytetyt tarkastukset
 - 6.4.2 Vuosiraportointi
 - 6.5 Tarkkailun seuranta
 - 6.6 Hallintopakko ja tutkintapyyntö
 - 6.7 Jätelain laiminlyöntimaksu
 - 6.8 Valvontaprojektit
 - 6.9 Lausunnot
7. VALVONNAN ORGANISOINTI JA RESURSSIT
 - 7.1 Valvonnan resurssit
 - 7.1.1 Säännöllisen valvonnan resurssit
 - 7.2 Osaamisen ylläpito
 - 7.3 Tietojärjestelmät
 - 7.4 Tehtävien priorisointi
 - 7.5 Asiakaspalvelu ja viestintä
 - 7.6 Delegointi
 - 7.7 Viranomaisten välinen yhteistyö

1. JOHDANTO

Ympäristönsuojelulain (YSL 527/2014) 167 §:n mukaan ympäristönsuojelulain mukaisen valvontaviranomaisen on järjestettävä ympäristönsuojelulain ja sen perusteella annettujen säännösten mukainen valvonta. Jätelain (646/2011) muutoksen myötä myös jätteen ammattimaisen keräyksen valvontaa varten on kunnan tehtävä suunnitelma. Tämä suunnitelma voidaan yhdistää ympäristönsuojelulaissa tarkoitettuun valvontaohjelmaan. Lain mukaan valvonta on järjestettävä niin, että se on laadukasta, säännöllistä ja tehokasta ja perustuu ympäristöriskien arviointiin. Valvontaviranomainen voi asettaa tehtävät tärkeysjärjestykseen, jos se on tehtävien hoitamiseksi tarpeellista. Kunnissa valvontaviranomaisena toimii kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

Ympäristönsuojelulain 168 §:n mukaan valvontaviranomaisen tulee laatia alueelleen säännöllistä valvontaa varten valvontasuunnitelma. Valvontasuunnitelmassa on oltava tiedot alueen ympäristöoloista ja pilaantumisen vaaraa aiheuttavista toiminnoista sekä käytettävissä olevista voimavaroista ja keinoista. Valvontasuunnitelmassa on oltava valvonnan järjestämisen ja riskinarvioinnin perusteet sekä valvontaviranomaisten yhteistyö.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on valvottava ympäristöluvanvaraisia ja rekisteröitäviä toimintoja säännöllisesti määräaikaistarkastuksin. Tarkastuskohteet ja -tiheys tulee määrittellä ympäristöriskien arvioinnin perusteella. Näistä määräaikaistarkastuksista sekä muista säännöllisistä valvonta-toimista on laadittava valvontaohjelma. Valvontasuunnitelmassa tulee kuvata valvontaohjelman laatimismenettely.

Maa-aineslain ja vesilain mukaisen valvonnan suunnittelu ei ole lakisäateistä, mutta tehokkaan valvonnan varmistamiseksi myös tätä valvontaa on tarpeen suunnitella. Valvontasuunnitelmaan on pyritty kokoamaan ympäristönsuojeluviranomaisen koko valvonnan työkenttä.

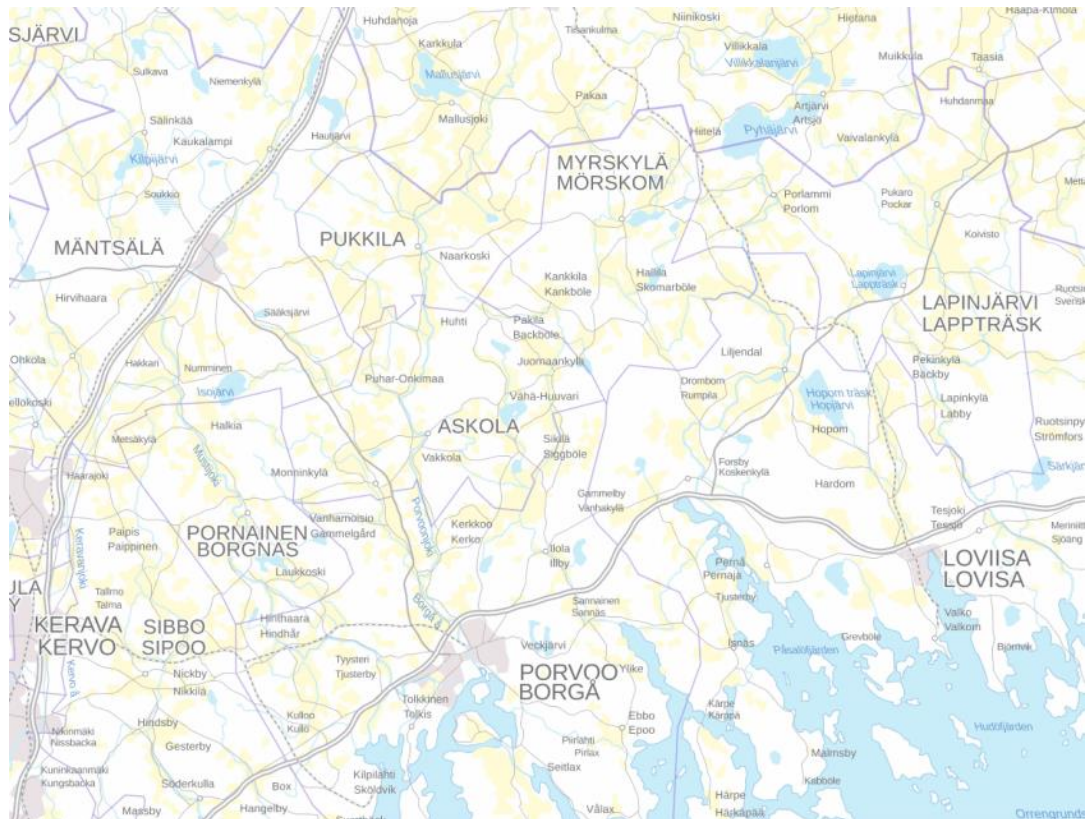
Askolan rakennus- ja ympäristölautakunta toimii neljän kunnan (Askola, Myrskylä, Pornainen, Pukkila) ympäristönsuojeluviranomaisena.

Valvontasuunnitelma- ja ohjelma mahdollistaa ympäristönsuojelulain ja jätelain mukaisen valvonnan maksullisuuden. Valvonnasta perittävistä maksuista päätetään ympäristönsuojeluviranomaisen taksassa. Maa-aineslain valvonnasta perittävät maksut eivät ole sidottuja suunnitelmallisuuteen vaan perustuvat ottotoiminnan laajuuteen. Maa-ainesten oton valvonnasta perittävistä maksuista päätetään maa-ainestaksassa.

2. ALUEEN ERITYISPIIRTEET JA YLEISLUONTAINEN ARVIO YMPÄRISTÖN PILAANTUMISN RISKEISTÄ

2.1 Alueen erityispiirteet

Alueen kunnat ovat uusmaalaisia pieniä maaseutukuntia, joissa ei ole paljon omaa teollisuutta. Kunnat ovat varsin vähävetisiä, jokien merkitys maisemallisesti on suuri. Asutus on vanhaa kulttuurimaisemaa. Pääkaupunkiseudun läheisyys aiheuttaa paitsi muuttovoittoa varsinkin Pornaisissa ja Askolassa, myös maa- ja kiviaineen hyödyntämistä pääkaupunkiseudun rakentamisessa ja yhä enenevässä määrin toisaalta myös jätemateriaalin (maa-aines, betonijäte ym.) käsittelyä ja varastointia alueella.

Kuva 1 Askolan rakennus- ja ympäristölautakunta toimii neljän kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena

2.1.1 Askola

Askola on maaseutumainen kunta, jonka väkiluku vuonna 2019 oli 4 943 henkeä. Taajama-aste kunnassa on 53,9 %, suurimmat taajamat ovat Askolan kirkonkylä ja Monninkylä. Alkutuotannon työpaikkojen osuus kunnassa oli vuonna 2018 8,1 %, jalostuksen työpaikkojen osuus 36,2 % ja palvelujen työpaikkojen osuus 53,1 %. Askolan pinta-ala on 218,03 km², josta 212,42 km² on maata ja 5,61 km² sisävesialueita.

Askolassa on yhteensä seitsemän pohjavesialuetta sekä lisäksi kaksi pohjavesialuetta, jotka osittain ovat Askolan puolella. Pohjavesialueista viisi on vedenhankinnalle tärkeitä pohjavesialueita ja kaksi vedenhankinnalle soveltuvaa pohjavesialuetta. Myös molemmat osittain Askolan puolella olevat pohjavesialueet ovat vedenhankinnalle tärkeitä pohjavesialueita.

Askolassa on kaikkiaan 12 järveä, suurimmat järvet ovat Tiiläänjärvi, Valkjärvi (yhteinen Myrskylän kanssa) ja Koukjärvi. Lisäksi Askolan läpi virtaa Porvoonjoki.

Askolan ilmanlaatu on keskimäärin hyvä. Kunnan alueella ei sijaitse ilmanlaatuun merkittävästi vaikuttavia laitoksia. Liikenteestä suurimmat päästöt syntyvät kantatie 55, Monninkyläntien sekä kirkonkylässä Tiilääntien liikenteestä. Liikennemäärät näillä teillä ovat kuitenkin kohtuullisen pienet. Puun pienpoltolla on paikallisesti suuri vaikutus, ja tiiviisti rakennetuilla pientaloalueilla voi esiintyä korkeita hiukkasten ja polysyklisen aromaattisen hiilivetyjen pitoisuuksia.

Porvoonjokilaakso on arvokas maisemakokonaisuus. Kylänpäänjärvi kuuluu lintuvesiensuojeluohjelmaan. Lisäksi Askolassa on kolme yksityistä luonnonsuojelualuetta.

2.1.2 Myrskylä

Myrskylä on maaseutukunta, jonka luonto ja maisema on järvineen ja harjuineen hyvin vaihteleva. Myrskylän asukasluku vuonna 2019 oli 1 882 henkeä. Taajama-aste kunnassa on 48,4 %, suurin taajama on Myrskylän kirkonkylä. Alkutuotannon työpaikkojen osuus kunnassa oli vuonna 2018 21,5 %, jalostuksen työpaikkojen osuus 23,0 % ja palvelun työpaikkojen osuus 51,7 %.

Myrskylän pinta-ala on 206,35 km², josta 200,35 km² on maapinta-alaa ja 6 km² sisävesipinta-alaa. Sisävesien osuus on 2,9 % kunnan pinta-alasta. Myrskylässä on 11 pohjavesialuetta, joista kaksi on yhteisiä muiden kuntien kanssa.

Pohjavesialueista 10 on vedenhankinnalle tärkeitä pohjavesialueita ja yksi vedenhankinnalle soveltuva pohjavesialue.

Myrskylässä on 15 järveä, suurimmat järvet ovat Kirkkojärvi, Sulkavanjärvi ja Sopajärvi.

Ilmanlaatu on Myrskylässä keskimäärin hyvä, sillä kunnassa ei ole merkittäviä teollisuuslähteitä tai energialähteitä. Liikennemäärät ja siitä johtuen myös päästömäärät ovat pienet. Eniten liikenteestä johtuvia päästöjä on kirkonkylän keskustassa. Kotitalouksien puunpoltosta aiheutuu suurin osa hiukkasten ja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC) poltosta. Puun pienpoltton osuus ilmanlaatuun korostuu, koska päästöt purkautuvat matalalta. Rikkidioksidipäästöistä taas suurin osa on öljylämmityksestä.

Sopajärvi kuuluu lintuvesiensuojeluohjelmaan, Supinmäki ja Skomakarböle harjajensuojeluohjelmaan. Yksityismaiden luonnonsuojelualueita Myrskylässä on neljä. Itäosa Myrskylää kuuluu Pernajanlahden ympäristö- ja Koskenkylänjokilaakson maisemakokonaisuuteen.

2.1.3 Pornainen

Pornainen on keskisellä Uudellamaalla sijaitseva kunta, joka kuuluu ns. KUUMA-kuntiin. Pornaisten väkiluku vuonna 2019 oli 5 035 henkeä. Taajama-aste kunnassa on 66,8 %. Suurimpia taajamia Pornaisissa on kirkonkylä, Halkia ja Laukkoski. Alkutuotannon työpaikkojen osuus kunnassa vuonna 2018 on 8,1 %, jalostuksen osuus 21,1 % ja palvelujen työpaikkojen osuus 66,9 %.

Pornaisten kokonaispinta-ala on 150,09 km², josta 146,52 km² on maata ja 3,57 km² sisävesialuetta. Sisävesien osuus on 2,4 % kunnan pinta-alasta.

Pornaisissa on neljä pohjavesialuetta, joista kaksi on vedenhankinnalle tärkeitä pohjavesialueita ja kaksi vedenhankintaan soveltuvaa pohjavesialuetta.

Pornaisissa on seitsemän järveä, suurimmat järvet ovat Isojärvi, josta suurin osa on Mäntsälän puolella, Kotojärvi ja Ruokijärvi. Pornaisten läpi virtaa Mustijoki.

Pornaisissa ei ole ilmanlaatuun merkittävästi vaikuttavia lupavelvollisia teollisuus- tai energiatuotantolaitoksia, ja ilmanlaatu Pornaisissa on keskimäärin hyvä. Liikenteen aiheuttamat päästöt ovat myös pieniä. Puun pienpoltto aiheuttaa suurimman osan hiukkasten ja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC) ja öljylämmitys rikkidioksidipäästöistä.

Pornaisissa on kolme Natura-aluetta, luonnonsuojelulain mukaiset Lampisuo (aluemainen kohde), Rientolan metsä (aluemainen kohde) sekä vesilain mukainen Sipoonjoki (viivamainen kohde).

Lampisuo kuuluu myös soidensuojeluohjelmaan. Yksityismaiden luonnonsuojelualueita on kaksi.

2.1.4 Pukkila

Pukkilan kunta sijaitsee Uudellamaalla Porvoonjokilaakson maalaismaisemissa. Pukkilan väkiluku vuonna 2019 oli 1 860. Taajama-aste on 39,9 % vuonna 2019. Alkutuotannon työpaikkojen osuus vuonna 2018 oli 13,5 %, jalostuksen työpaikkojen osuus 22,2 % ja palvelujen työpaikkojen osuus 60,0 %. Pukkilan kokonaispinta-ala on 145,94 km², josta maapinta-ala on 145,03 km² ja sisävesipinta-ala on 0,91 km², sisävesien osuuden jäädessä 0,6 % pinta-alasta.

Pohjavesialueita Pukkilassa on viisi, joista kaksi on osittain toisen kunnan alueella. Vedenhankinnalle tärkeitä pohjavesialueita on kolme, ja kaksi on vedenhankintaan soveltuvaa pohjavesialuetta.

Pukkilassa on neljä järveä, joista suurin on Kanteleenjärvi. Pukkilan läpi virtaa Porvoonjoki.

Porvoonjokilaakso ja Kanteleenjärvi kuuluvat valtakunnallisesti arvokkaaseen maisemakokonaisuuteen. Kanteleenjärven lintuvesi on myös Natura-alue, joka on toteutettu luonnonsuojelulla ja vesilailla. Kanteleenjärvi kuuluu myös lintuvesiensuojeluohjelmaan ja samalla alueella on myös Kanteleenjärven luonnonsuojelualue, joka on yksityismaiden luonnonsuojelualue.

Pukkilassa on myös toinen Natura-alue, luonnonsuojelulain mukaan toteutettu Venunmetsä, joka kuuluu myös vanhojen metsien suojeluohjelmaan. Yksityismaiden suojelualueita Pukkilassa on kaksi.

2.2 Yleisluontoinen arvio alueen pilaantumisen riskeistä

Keskeiset ympäristön pilaantumisen riskit liittyvät alueella maaperään sekä pinta- ja pohjavesiin ja viihtyisyyden vähenemiseen. Pilaantumiseriskiä aiheuttavat mm. maa- ja kalliokiviainesten ottaminen, maatalous, jätevedet ja viemärit, jätteiden käsittely, maa-

aineksen läjittäminen, polttonesteiden jakelu, autokorjaamot ja sekä jossain määrin teollisuus.

Liikenne, varsinkin isoimpien valtavylien varrella, voi aiheuttaa meluhäiriöitä asutukselle. Myös Helsingin lentokenttä aiheuttaa meluhaittoja alueen lounaisosassa.

3. VALVOTTAVAT KOHTEET

3.1. Luvanvaraiset ja rekisteröitävät laitokset (Ympäristönsuojelulaki)

Askolan kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimintavaltaan kuuluvia ympäristölupavelvollisia sekä ympäristönsuojelulain nojalla rekisteröitäviä toimijoita on Askolassa 14 kappaletta, Myrskylässä 16 kappaletta, Pornaisissa 13 kappaletta ja Pukkilassa viisi kappaletta (taulukko 1, tilanne 11.11.2020). Yhteensä valvottavia kohteita on 48 kappaletta.

Taulukko 1. Ympäristöluvanvaraisten ja rekisteröityjen toimintojen määrä toimialoittain Askolassa, Myrskylässä, Pornaisissa ja Pukkilassa (tilanne marraskuussa 2020)

Toimiala	Askola	Myrskylä	Pornainen	Pukkila
Ampumaradat	1	1	1	
Asfalttiasemat - rekisteröidyt		2	1	
Betonituotetehdas				1
Elintarviketuotanto				1
Eläinsuojat	6	4	2	2
Jakeluasemat - luvanvaraiset (pohjavesialueella sijaitsevat) - rekisteröitävät: • rekisteröity • rekisteriin määräaikaan mennessä siirtyvät	1 2	1	1 1	1
Jätteiden ammattimainen tai laitosmainen käsittely	1	2	3	
Krematorio		1		
Louhinta ja murskaus	3	5	4	
Yhteensä	14	16	13	5

Määrällisesti eniten laitosten joukossa on eläinsuojia, louhintaa ja murskausta sekä jakeluasemia. Jakeluasemista yksi sijaitsee pohjavesialueella ja on siis jatkossakin ympäristölupavelvollinen, muut ovat rekisteröinnin piirissä tai siirtyvät siihen asetettuun määräaikaan mennessä. Samoin Pukkilassa sijaitseva betonituotetehdas sijaitsee pohjavesialueella, joten tehdas ei siirry rekisteröinnin piiriin.

Ympäristönsuojelulakia muutettiin 1.2.2019 voimaantulleella uudella ilmoitusmenettelyllä. Mm. eläinsuojat ja ampumaradat, joilla ei ole haulikolla ampumista, siirtyvät ilmoitusmenettelyyn. Ilmoitusmenettely ei poikkea olennaisesti ympäristöluvasta, vain käsittelyaika on rajattu, ja lupapäätös varsinkin eläinsuojissa on suppeampi.

Askolassa ja Pornaisissa sijaitsevat ampumaradat on hallinto-oikeus palauttanut uudelleen käsittelyyn, joten näillä ampumaradoilla ei ympäristölupa ole vielä voimassa.

3.1.1 Ympäristöllisten lupamenettelyjen yhteensovittaminen

Eräiden ympäristöllisten lupamenettelyjen yhteensovittamisesta annetulla lailla on uudistettu ympäristölainsäädäntöä niin, että se mahdollistaa luvanhakijalle usean luvan yhtäaikaisen sähköisen vireillepanon ja käsittelyn, ns. yhden luukun periaatteella. Yhteensovittavissa hankkeissa AVI tai kunnan ympäristönsuojeluviranomainen koordinoi ns. yhteensovittavana viranomaisena hakijan ja luvitukseen osallistuvien viranomaisten välistä yhteistyötä niin, että lupamenettelyjen eri käsittelyvaiheet voidaan sovittaa ajallisesti yhteen ja hoitaa aina mahdollisuuksien mukaan kerralla. Luvat voi edelleen myös hakea erikseen. Lupamenettelyjen yhteensovittaminen ei aiheuta muutoksia ympäristölupien valvonnassa, mutta lisää ympäristönsuojelulle tulevaa tehtävätaakkaa.

3.2. Kertaluontoisesti ilmoitusvelvollisten (YSL) toimintojen valvonta

3.2.1 Melua ja tärinää aiheuttava tilapäinen toiminta

Melua ja tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toiminnasta (Ympäristönsuojelulain 118 §) tulee tehdä ympäristönsuojeluviranomaiselle ilmoitus. Askolan, Myrskylän, Pornaisten ja Pukkilan ympäristönsuojelumääräyksissä on annettu tarkempia määräyksiä siitä, milloin ilmoitusta ei tarvitse tehdä.

Ympäristönsuojeluyksikössä käsitellään noin 5-10 ns. meluilmoitusta vuodessa. Tarkastuksia kohteissa tehdään, jos melupäästöistä arvioidaan olevan erityistä haittaa.

3.2.2 Koeluontoinen toiminta

Ympäristönsuojelulain 119 §:n mukaan koeluontoisesta toiminnasta tulee tehdä kirjallinen ilmoitus lupaviranomaiselle. Tällaista koeluontoista toimintaa on lyhytaikainen toiminta, jonka tarkoituksena on kokeilla uutta tekniikkaa, raaka- tai polttoainetta, valmistus- tai polttomenetelmää tai puhdistuslaitetta taikka käsitellä jätettä laitos- tai ammattimaisesti tällaisen toiminnan vaikutusten tai käyttökelpoisuuden selvittämiseksi.

Jos tällainen ilmoitus ympäristöyksikköön tulee, tehdään kohteessa valvontatarkastus. Tämän jälkeen ympäristönsuojeluviranomainen tekee ilmoituksen johdosta päätöksen, jossa se antaa määräyksiä mm. ympäristövaikutusten seurannasta.

3.2.3 Poikkeukselliset tilanteet

Jos toiminnassa, joka ei ole ympäristöluvanvarainen tai rekisteröitävä, voi onnettomuudesta, ennakoimattomasta tuotantohäiriöstä tai muusta vastaavasta poikkeuksellisesta syystä uhkaa aiheutua päästöjä tai syntyä jätettä, josta voi aiheuta ympäristön pilaantumista, tulee toiminnasta vastaavan ilmoittaa tapahtuneesta kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Ympäristönsuojeluyksikön tulee tällaisen ilmoituksen vastaanotettuaan tehdä valvontatarkastus. Tarkastuksen perusteella voidaan antaa määräyksiä esimerkiksi ympäristön tilan seuraamisesta. Tällaisia ilmoituksia ei lautakunnalle ole tullut.

3.3. Valvonta onnettomuus-, haitta- ja rikkomistilanteessa

Ympäristönsuojelulain 169 §:n mukaan jos onnettomuuden, haitasta tehdyn ilmoituksen tai luvan noudattamatta jättämisen vuoksi voi aiheutua terveyshaittaa, tulee valvontaviranomaisen tarkistaa toiminta.

Asianosaisen tulee kirjallisesti ilmoittaa haitasta valvontaviranomaiselle.

Poikkeustapauksessa voidaan myös suulliset tai nimettömät haittailmoitukset ottaa käsittelyyn. Mikäli asia kuuluu ympäristönsuojeluviranomaisen päätösvaltaan, annetaan asiasta valituskelpoinen päätös.

Tarkastuksella voidaan sopia tarvittavista toimenpiteistä ja niiden aikatauluista tai tarvittaessa antaa kirjallinen kehoitus. Toimenpiteiden toteutumista seurataan tarvittaessa seurantatarkastuksilla. Yleensä kohteet ovat yksittäisiä tapauksia, joiden kesto on rajallinen. Joskus tapaukset voivat kuitenkin olla hyvin pitkäkestoisia, jopa vuosia kestäviä, ja edellyttää useita tarkastuskäyntejä ja hallintopakkomennettelyjä.

3.4. Ympäristönsuojelulain ja sen nojalla annettujen asetusten ja määräysten mukaiset muut valvontakohteet

3.4.1. Lannan varastointi ja levittäminen

Nk. nitraattiasetus (valtioneuvoston asetus eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014) koskee kaikkia eläinsuojia, myös ei-luvanvaraisia. Nitraattiasetuksen valvonta on pääasiassa kunnan ympäristönsuojelu- ja maatalousviranomaisella. Askolan, Myrskylän, Pornaisten ja Pukkilan kuntien alueella on 14 ympäristöluvullista eläinsuojaa, jotka kunta on luvittanut. Lisäksi AVI:n luvittamia ja ELY-keskuksen valvomia eläinsuojia on Askolassa yksi. Ympäristöluvullisten eläinsuojien lisäksi kunnissa on 45 eläinsuojaa, jotka tarkastetaan projektiluontoisesti tai haitankärsijän ilmoitusten perusteella. Tämän lisäksi on vielä runsaasti pieniä hevostalleja, joiden lukumäärää on vaikea arvioida, sillä hevostallit eivät kuulu esim. maatalouden tukijärjestelmän piiriin, eikä niistä usein myöskään ilmoiteta muutoin kuntiin. Myös tällaisilla hevostalleilla tehdään tarkastuksia joko projektiluontoisesti tai haittailmoitusten perusteella.

Taulukko 2. Ei-luvanvaraiset eläinsuojat

Kunta	ei-luvanvaraisten eläinsuojien määrä
Askola	17
Myrskylä	9
Pornaisten	9
Pukkila	10

Ympäristönsuojeluyksikköön tulee myös nitraattiasetuksen 9 §:n nojalla tehtäviä aumausilmoituksia (ns. patterointi-ilmoitus). Näitä tulee vuosittain noin 10-15 kpl. Tarvittaessa kohteisiin tehdään tarkastus. Lisäksi käsitellään myös ilmoitukset lannan levittämisen kieltoajasta poikkeamisesta. Tällaisia ilmoituksia voi sateisena syksynä tulla 20 kpl. Molemmat ilmoitukset tulee raportoida ELY –keskukselle vuosittain.

3.4.2 Jätevesien käsittely

Vanhojen, ennen 2004 rakennettujen kiinteistöjen talousjätevesien käsittely pohjavesi ja ranta-alueilla tulee täyttää nk. hajajätevesiasetuksen (157/2017) vaatimukset 31.10.2019 mennessä, jos alueella ei ole viemäriverkkoa. Asetuksen

vaatimusten noudattamista valvoo ympäristönsuojeluviranomainen. Määräajan jälkeen kiinteistöjen jätevesien käsittelyjärjestelmät tullaan tarkastamaan projektiluontoisesti ja mahdollisesti alueittain, painottaen tärkeimpiä alueita. Ympäristönsuojelulla ei ole tällä hetkellä käytävissään mitään koottua selvitystä kiinteistöjen jätevesijärjestelmistä, tarkastettavia kiinteistöjä tulee kuitenkin olemaan useampia satoja ja tarkastettavien kiinteistöjen selvittäminen ja tarkastaminen tulee vaatimaan runsaasti aikaa ja resursseja.

Ympäristönsuojeluviranomaiselle kuuluu myös käsitellä lupa poiketa vanhoilla kiinteistöillä hajajätevesiasetuksen vaatimuksista. Tällaisia hakemuksia on tullut kaksi kappaletta. On kuitenkin todennäköistä, että valvonnan alettua tällaisia hakemuksia tulee enemmän, alkuaikoina ehkä noin 10-20 vuodessa. Tällaisten hakemusten käsittelyn yhteydessä tehdään kiinteistöllä tarkastus.

Ympäristönsuojelusihteeri antaa myös jätevesijärjestelmästä rakentamisesta rakennus- tai toimenpidelupa lausunnon. Lausuntoja annetaan ehkä noin 20 kappaletta vuodessa. Jos rakentaminen haja-asutusalueilla kasvaa, lausuntopyyntöjä tulee enemmän. Lausunnotomennettelyn yhteydessä harvoin tehdään tarkastuksia.

Muutoin jätevesijärjestelmien valvontatarkastuksia tehdään, jos jätevesistä ja niiden käsittelystä on tehty haittailmoitus. Tällaisia ilmoituksia tulee ehkä noin 2-3 kpl vuodessa.

3.4.3. Ympäristönsuojelumääräyksissä mainittujen toimintojen valvonta

Askolan, Myrskylän, Pornaisten ja Pukkilan kuntien ympäristönsuojelumääräyksissä on annettu määräyksiä mm. jätevesien ja lannan käsittelystä, melun torjunnasta, jätteiden poltosta ja kemikaalien varastoinnista. Ympäristönsuojelumääräysten toteutumista valvotaan pääsääntöisesti muun valvonnan yhteydessä tai jos haitankärsijä valittaa asiasta. Valitustapauksissa tehdään kohteessa tarkastus, jos se on tarpeellista.

Ympäristönsuojelumääräyksissä määrätään, että mineraaliperäisten jätteiden (betoni ja tiili) käytöstä maaperän täyttöihin tulee tehdä ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle ympäristöluvan tarpeen selvittämistä varten (ei-ammattimainen toiminta). Luvan tarpeesta annetaan lausunto. Tällaisia ilmoituksia on tullut ympäristönsuojeluyksikköön vuosittain noin 10 kpl. Tarkastuskäynti kiinteistöllä tehdään pääsääntöisesti.

Ympäristönsuojeluyksikköön tulee myös hakemuksia ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta. Poikkeaminen voidaan myöntää perustelluista syistä. Tällaisia hakemuksia tulee vuodessa noin 3-4 kappaletta. Hakemukset koskevat lähinnä käytöstä poistettujen öljysäiliöiden jättämistä maahan, vanhojen kiinteistöjen puhdistettujen jätevesien johtamista maaperään pohjavesi- tai ranta-alueilla tai rakennusten polttamisesta. Ympäristönsuojelusihteeri antaa päätöksen poikkeamisesta ja tarvittaessa kohteessa tehdään tarkastus.

3.4.4. Pilaantuneet maa-alueet

Alueellinen ELY-keskus (Uudenmaan ELY) on toimivaltainen valvontaviranomainen maaperän pilaantumista koskevissa asioissa. Onnettomuustapauksissa aluepelastuslaitos vastaa alkutorjuntavaiheen toimenpiteistä. Kunnan ympäristönsuojelusihteeri osallistuu tarvittaessa pilaantuneiden maa-alueiden tarkastukseen ja antaa asiantuntija-apua. Yleensä ympäristönsuojelusihteeriin ollaan yhteydessä huomattaessa maaperän pilaantumista ja usein ympäristönsuojelusihteeri myös tekee tarkastuksen kohteeseen. Koska vahinko voi tapahtua myös illalla tai viikonloppuna, myös tällöin on käyty paikalla. Tällaisia kohteita, joissa käydään paikan päällä, on vuodessa noin kolme tai neljä kappaletta.

3.5. Jätelain valvonta

3.5.1. Valvottavat laitokset ja valvontaviranomaiset

Jätelain 124 §:n mukaan valvontaviranomaisen on määräajoin tarkistettava seuraavat laitokset, joiden toiminnassa:

- harjoitetaan jätteiden laitos- tai ammattimaista käsittelyä
- syntyy vaarallista jätettä
- harjoitetaan jätteen ammattimaista kuljettamista tai keräystä
- toimitaan jätteen välittäjänä
- toteutetaan jätteen kansainvälisiä siirtoja

Valvontasuunnitelma on laadittava toiminnoista, joissa voidaan oletettavan liittyvän jätteen kansainvälisiä siirtoja tai harjoitetaan jätteen ammattimaista keräystä. ELY-keskusten tulee laatia valvontasuunnitelma jätteen ammattimaista kuljettamista ja välittämistä harjoittavista yrityksistä. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on laadittava jätelain 100 §:ssä tarkoitetun jätteen ammattimaisen keräyksen valvontaa varten suunnitelma. Suunnitelma voidaan yhdistää ympäristönsuojelulain mukaiseen valvontaohjelmaan. Jätelain valvontaviranomaisia ovat ELY-keskukset sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen on voinut siirtää toimivaltaansa viranhaltijoille, ei kuitenkaan asiassa, joka sisältää hallintopakon käyttöä. Luvanvaraisen ja rekisteröitävien toimintojen osalta valvoja on luvan valvontaviranomainen tai rekisteröinnin tehnyt viranomainen. Vastuu vaarallisia jätteitä tuottavan toiminnan valvonnasta on kuitenkin jakamaton kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen ja ELY-keskuksen välillä.

3.5.2. Jätteiden laitos- tai ammattimainen käsittely

Jätteiden laitos- tai ammattimainen käsittely vaatii yleensä ympäristöluvan, joten tähän toimintaan liittyvät tarkastukset on käsitelty ympäristölupavelvollisten toimintojen valvonnassa. Jätteenkäsittelytoiminta, joka ei täytä ammattimaisuutta tai laitospaisuutta, valvotaan ympäristönsuojelulain ja jätelain yleisen valvontatoimivallan mukaisesti.

3.5.3. Toiminnat, joissa syntyy vaarallisia jätteitä

Vaarallista jätettä syntyy mm. pienteollisuudessa, auto- ja konealan yrityksissä (korjaamot, maalaamot, koneurakointi, varikot) sekä monissa muissa kohteissa. Autokorjaamoiden määrä on selvitetty projektiluontoisen valvontaiskun

yhteydessä, muiden kohteiden määrää ei tiedetä. Autokorjaamoita on neljässä kunnassa yhteensä 29 kappaletta, muita kohteita arvioidaan olevan vähintään 50 kappaletta.

3.5.4. Jätteen kansainvälisten siirtojen valvontasuunnitelma

Askolan, Myrskylän, Pornaisten tai Pukkilan kunnissa jätehuoltorekisteriin ei ole merkitty laitoksia, joissa tapahtuisi jätteen kansainvälisiä siirtoja.

Muissa jätelain nojalla tehtävissä tarkastuksissa kiinnitetään huomiota mahdollisiin jätteiden kansainvälisiin siirtoihin. Tällaiset siirrot voivat koskea esimerkiksi käytöstä poistettuja lyijyakkuja, romuautoja tai niiden osia sekä sähkö- ja elektroniikkaromua. Jos tarkastuksella tällaista toimintaa havaitaan, ilmoitetaan siitä Suomen ympäristökeskukselle.

3.5.5. Jätteen keräyksen ja kuljetuksen valvonta

Jätelain 100 §:n mukaan jätteen ammattimaisesta keräyksestä on tehtävä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle jätehuoltorekisteriin merkitsemistä varten. Tällaista ammattimaista keräystoimintaa on mm. jätteiden aluekeräyspisteet. Aluekeräyspaikkoja on Askolassa kuusi, Myrskylässä yksi, Pornaisissa seitsemän ja Pukkilassa yksi kappale.

Muiden kuin kotitalouksissa syntyneen jätteen osalta jätelain 121 §:ssä todetaan, että jätteen haltijan on laadittava siirtoasiakirja vaarallisesta jätteestä, sako- ja umpikaivolietteestä, hiekan- ja rasvanerotuskaivojen lietteestä, pilaantuneesta maa-aineksesta ja muusta rakennus- ja purkujätteestä, ei kuitenkaan pilaantumattomasta maa-aineksesta. Tätä valvotaan muun valvonnan yhteydessä.

3.5.6. Roskaantuneen alueen valvonta

Jätelain mukaan ympäristöön ei saa jättää jätettä, hylättyä konetta, laitetta, ajoneuvoa, alusta tai muuta esinettä eikä päästää ainetta siten, että siitä voi aiheutua epäsiisteyttä, maiseman rumentumista, viihtyisyyden vähentymistä, ihmisen tai eläimen loukkaantumisen vaaraa tai muuta vastaavaa haittaa (*roskaamiskielto*). Kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kuuluu roskaantuneen alueen siivoamisen määrääminen. Kansalaisten tekemistä haittailmoituksista suurin osa koskee roskaantumista. Myös viranomaisen voi itse muun toimintansa yhteydessä havaita roskaantumista. Uusia roskaantumistapauksia tulee vuosittain ilmi noin viisi kappaletta.

Roskaantumistapauksissa usein tehdään yhteistyötä rakennusvalvontaviranomaisen kanssa, jos kyse on rakennetusta kiinteistöstä, sillä MRL 166 ja 167 § määrittelevät että rakennus ympäristöineen on pidettävä siistissä kunnossa eikä se saa aiheuttaa ympäristöhaittaa tai rumenna ympäristöä ja rakennusvalvontaviranomainen voi määrätä rakennuksen ympäristön siistittäväksi.

Roskaantumistapauksissa kohteessa tehdään tarkastus ja kiinteistön omistaja voidaan määrätä siivoamaan kohde sakon uhalla. Määräyksen antaa kunnan rakennusvalvonta- tai ympäristönsuojeluviranomainen. Joissain tapauksissa toimenpide voidaan myös teettää laiminlyöjän kustannuksella. Useimmiten tapaukset ratkeavat kehotuksen antamiseen, mutta joskus tapaukset voivat vaatia

hallintopakkomennettelyä, ja voivat viedä useita vuosia. Lisäksi on tapauksia, joissa siivoamisen jälkeen kiinteistölle aletaan uudelleen kerätä jätettä.

Jos roskaantumiseen voi liittyä maaperän pilaantumisen vaaraa, voidaan ELY-keskuksen kanssa tehdä yhteistyötä tapauksen selvittämisessä.

3.5.7. Jätehuoltomääräykset ja kunnan järjestämä jätehuolto

Askolassa ja Pornaisissa on voimassa Uudenmaan jätelautakunnan jätehuoltomääräykset ja Myrskylässä ja Pukkilassa Päijät-Hämeen jätelautakunnan jätehuoltomääräykset. Kummallakin alueella poikkeamisen jätehuoltomääräyksistä myöntää jätelautakunta. Sen sijaan kunnan jätehuoltomääräyksien noudattamista valvoo kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Valvottavia asioita ovat mm. jätteiden keräys ja lajittelu, jätteiden kuljetus, jätteiden kompostointi, vaarallisten jätteiden keräys ja jätteiden polttaminen.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi määrätä kiinteistön liittymään järjestettyyn jätteenkuljetukseen ja jos kiinteistöllä on kiinteistökohtainen jätevesijärjestelmä, sako- tai umpikaivolietteen kuljetukseen, jos kiinteistö ei ole noudattanut jätehuoltoviranomaisen liittymiskehotusta. Jätehuoltoviranomaiselle kuuluu rekisterin pitäminen jätteenkuljetukseen liittyneistä kiinteistöistä.

Askolassa ja Pornaisissa on kunnan järjestämä jätteenkuljetus kiinteälle jätteelle, Myrskylässä ja Pukkilassa kiinteistönhaltijan järjestämä jätteenkuljetus. Lietteiden kuljetuksen kiinteistöt kilpailuttavat itse kaikissa kunnissa.

Ilmoituksia järjestettyyn jätteenkuljetukseen liittymättömistä kiinteistöistä tulee ympäristönsuojeluyksikölle jonkin verran, Myrskylässä ja Pukkilassa enemmän. Tällaisille kiinteistöille on annettu kehoitus. Yhtään määräystä järjestettyyn jätehuoltoon liittymisestä ei ympäristönsuojeluviranomaisen vielä ole antanut. Todennäköisesti kehotusten ja määräysten määrä kasvaa, kun jätehuoltoviranomainen saa rekisterinsä kuntoon, ja pystyy paremmin valvomaan liittyneitä. Päijät-Hämeen jätelautakunnan selvityksen mukaan järjestettyyn jätteenkuljetukseen liittymättömiä kiinteistöjä Myrskylän ja Pukkilan alueella on yli 50 %, mikä tulee aiheuttamaan paljon resurssitarpeita, jos asiaa tullaan valvomaan. Joissain tapauksissa on ympäristönsuojelusihteeriin oltu yhteydessä myös tapauksissa, joissa jätteenkuljettaja ei ole noutanut jätettä.

3.5.8 Muu jätelain nojalla suoritettava valvonta

Jätelain 125 §:n perusteella kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa ei-luvanvaraiselle toiminnalle yksittäisen määräyksen roskaantumisen ehkäisemiseksi tai jätehuollon asianmukaisuuden varmistamiseksi. Määräysten toteutumista tulee valvoa.

Ympäristönluvanvaraisen jätteenkeräystoiminnan tulee esittää lupaviranomaiselle suunnitelma jätteen käsittelyn seurannan järjestämisestä. Jos toimintaan tulee oleellisia muutoksia, on suunnitelma tarvittaessa tarkastettava ja uusi suunnitelma toimitettava valvontaviranomaiselle. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo toimintaa niiden kohteiden osalta, joissa toimii lupaviranomaisena.

3.6. Maa-aineslain mukainen valvonta

Kunnan tehtävänä on ohjata ja valvoa maa-ainesten ottamista kunnassa. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen toimii maa-aineslain mukaisena lupa- ja valvontaviranomaisena.

Valvontatyöhön kuuluvat ottotoiminnan aloitus- ja lopputarkastus, sekä vuosittain tehtävät tarkastuskäynnit ja luvassa määritellyt vuosi- ja tarkkailuraporttien tarkastaminen.

Askolassa, Myrskylässä, Pornaisissa ja Pukkilassa on yhteensä 28 (tilanne 20.11.2020) maa-aineslupaa.

Taulukko 3. Maa-aineslain mukaiset luvat

	Askola kpl	Myrskylä kpl	Pornainen kpl	Pukkila kpl
Kiviainesten otto				
- pohjavesialueella				
- ei pohjavesialueella	1	4	4	
Soranotto				
- pohjavesialueella	1	10		4
- ei pohjavesialueella				1
Mullanotto	1			2
Yhteensä	3	14	4	7

Maa-aineslain mukaisen valvonnan valvontaluokka riippuu mm. toiminnan laajuudesta, etäisyydestä asutukseen sekä pohjavedestä. Osalla toiminnoista on myös ympäristölupa, sillä kivenlouhimo ja murskaamo vaativat ympäristöluvan, jos näiden toiminta-aika on yli 50 päivää.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo myös kotitarveottoa. Myös kotitarveottoa koskee maa-aineslain mukaiset ottamistoiminnan rajoitukset, mutta valvontaviranomaiselle on ilmoitettava maa-aineksen ottamisesta vain, jos otto on yli 500 kiintokuutiometriä. Kotitarveottoa valvotaan yleensä vain ilmoitusten ja valitusten perusteella. Tällaisia valituksia tulee yleensä kahden-kolmen vuoden välein. Tarvittaessa kohteessa tehdään tällöin tarkastus. Muuta valvontaa koskien kotitarveottoa ei pystytä suorittamaan puutteellisten tietojen vuoksi. Kotitarveoton laajuutta ei myöskään ole arvioitu.

3.6.1 Yhteislupien valvonta

Maa-aineslupa- ja ympäristölupapäätökset sisältämän yhteisluvan valvontaan sovelletaan maa-ainesluvan mukaista valvontaohjelmaa. Valvonnan vuosimaksu määräytyy maa-ainestaksan mukaisesti.

3.7. Muun lainsäädännön mukainen valvonta

3.7.1. Vesilain valvonta

Vesilain mukaisena valvontaviranomaisena toimivat kunnan ympäristönsuojeluviranomainen sekä ELY-keskus. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee ojitusta koskevat erimielisyyden, jotka

eivät vaadi AVI:n lupaa ja joita ei käsitellä ojitustoimituksessa. ”Ojitusriidat” ovat usein monimutkaisia asioita, jotka kestävät pitkään sekä vaativat useamman tarkastuksen sekä joissain tapauksissa myös lautakunnan tekemän paikallakäynnin.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi hakemuksesta päättää myös rajoittaa vesialueen veden ottamista.

AVI:n ollessa lupaviranomaisena, tarkastuksista on ensisijaisesti vastuussa ELY-keskus. Jos ELY-keskus ei pysty riittävästi tekemään tarkastuksia, voi tarvittaessa tarkastuksen tehdä kunnan ympäristönsuojeluviranhaltija, samoin usein ensimmäinen yhteydenotto kuntalaisilta tulee kunnan ympäristönsuojeluviranhaltijalle, jolloin mahdollisesti kohteessa tehdään tarkastus valituksen oikeellisuuden todentamiseksi. Joissain tapauksissa tarkastuksia tehdään myös yhteisesti ELY-keskuksen valvojien kanssa.

3.7.2. Vesihuoltolain valvonta

Vesihuoltolain mukaisia valvontaviranomaisia ovat kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, terveydensuojeluviranomainen ja ELY-keskus.

Kunnan tulee huolehtia siitä, että jos suurehkon asukasjoukon tarve tai terveydelliset tai ympäristönsuojelulliset syyt vaativat, ryhdytään toimiin vesihuollon palvelun saatavuuden turvaamiseksi. Vesihuoltolaitosten toiminta-alueiden tulee kattaa alueet, joilla kiinteistöjen liittäminen vesihuoltolaitoksen vesijohtoon tai jätevesiviemäriin on tarpeen.

Neljän kunnan alueella toimii kunnallisten vesihuoltolaitosten lisäksi kolme vesiosuuskuntaa Pornaisissa ja yksi Myrskylässä, joille on hyväksytty toiminta-alue. Toiminta-alueilla on arviolta satoja kiinteistöjä, jotka eivät ole liittyneet vesi- ja/tai viemäriverkostoon, ja jotka eivät ole myöskään hakeneet vapautusta liittymisvelvollisuudesta. Ympäristönsuojeluviranhaltijat Itä-Uudenmaan alueella ovat yleisesti linjanneet, että vesihuoltolaitosten tulee ensisijaisesti ”patistella” liittymättömiä kiinteistöjä liittymään vesi- ja viemäriverkostoon tai hakemaan vapautusta liittymisvelvollisuudesta. Vesihuoltolaitoksen erillisestä pyynnöstä kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi määrätä kiinteistön liittymään vesi- ja/tai viemäriverkostoon. Samoin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen määrää kiinteistöä liittymään viemäriverkostoon, jos jätevesistä aiheutuu ympäristön pilaantumista.

Vesihuoltolain 11 § mukaisen liittämisvelvollisuudesta vapauttamisen vesi- ja/tai viemäriverkostoon ja 17 c §:n mukaisen liittämisvelvollisuudesta vapauttamisen hulevesiviemäriin myöntää kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Vapautushakemuksia vesi- ja viemäriverkostoon liittämisvelvollisuudesta on tällä hetkellä käsittelemättä noin 35 kpl. Jos vesihuoltolaitokset lähtevät ”patistelemaan” toiminta-alueella olevia liittymättömiä kiinteistöjä, hakemusten määrä tulee kasvamaan useilla kymmenillä. Muutoin tällaisia hakemuksia tulee noin 1-2 kpl vuodessa. Ennen vapautushakemuksen käsittelyä ympäristönsuojelusihteeri tekee kiinteistöllä tarkastuksen.

Askolassa, Myrskylässä, Pornaisissa tai Pukkilassa ei tällä hetkellä ole kunnan päättämiä hulevesiviemäröinnin alueita.

3.7.3. Kemikaalilain valvonta

ELY-keskus ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvovat kemikaalilain ja sen nojalla annettujen säädösten noudattamista sekä lisäksi:

- biosidiasetuksen 17 artiklassa tai kemikaalilain 30 §:ssä tarkoitetussa hyväksymispäätöksessä biosidivalmisteen käytölle asetettujen ehtojen ja edellytysten noudattamista
- POP-asetuksen aineen käyttöä koskevien 3 ja 4 artiklan noudattamista
- REACH-asetuksen aineen käytön olosuhteita ja turvallisuustoimia koskevan 14 ja 37 artiklan, luvanvaraisten aineiden käyttöä koskevan VII osaston ja aineen rajoituksia koskevan 67 artiklan säännösten noudattamista ympäristönsuojelulain mukaisessa ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien toimintojen valvonta

Kemikaalilain mukainen valvonta toteutetaan yleensä ympäristönsuojelulain ja jätelain nojalla tehtävien valvontojen yhteydessä.

3.7.4. Maastoliikennelain ja vesiliikennelain valvonta

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen hyväksyy moottorikelkkareitin muilla kuin valtion omistamilla suojelualueilla. Samoin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa luvan tilapäisesti tai vähäisiltä osin siirtää reitin kulkua maastossa, jos maanomistaja tai haltija siihen suostuu. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi lakkauttaa reitin tai osan siitä, jos olosuhteiden muuttumisen vuoksi ei reitille ole enää yleistä tarvetta tai jos lakkauttamiseen ilmenee muita erityisiä syitä. Tällaisia moottorikelkkareittejä ei toimialueen kunnissa ole.

Moottorikäyttöisillä ajoneuvoilla tapahtuvaan kilpailujen ja harjoitusten toistuvaan tai pysyvään järjestämiseen tarvitaan maastoliikennelupa. Lupa on myös haettava yksittäisen tapahtuman järjestämiseen, jos tapahtumasta on odotettavissa huomattavia haittoja luonnolle, muulle ympäristölle, asutukselle, yleiselle virkistyskäytölle, tai muulle vastaavalle yleiselle tai yksityiselle edulle.

Askolassa on yksi ja Pornaisissa yksi pysyvä maastoliikennelupa. Yksittäisille kilpailuille haetaan lupia noin neljä kappaletta vuodessa. Yksittäisten kilpailuiden osalta tarkastuksia tehdään harvoin. Pysyvän ajoharjoitusradan luvituksen yhteydessä tehdään tarkastus.

Myös moottorikäyttöisellä vesikulkuneuvolla suoritettavien kilpailujen tai harjoitusten toistuvaan tai pysyvään järjestämiseen samalla vesialueella on haettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselta lupa. Lupa on haettava myös yksittäisen tapahtuman järjestämiseen, jos tapahtumasta on odotettavissa merkityksellisiä ympäristöhaittoja. Vesiliikennelain mukaisia lupia ei ole haettu.

3.7.5. Merenkulun ympäristönsuojelulain mukainen valvonta

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo erityisesti huvivenesatamien jätehuoltoa ja huviveneistä peräisin olevien jätteiden vastaanottoa.

3.7.6. Ulkoilulain valvonta

Askolan rakennus- ja ympäristölautakunta toimii ulkoilulain tarkoittamana leirintäalueviranomaisena, joka valvoo leirintäalueita koskevien ulkoilulain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista.

3.7.7. Luonnonsuojelulain valvonta

Askolan rakennus- ja ympäristölautakunta päättää hallintosäännön mukaisesti yksityisen omistamalla maalla olevan luonnonmuistomerkin rauhoittamisesta ja myös rauhoituksen lakkauttamisesta. Muita varsinaisia valvontatehtäviä ei luonnonsuojelulaissa ole esitetty kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Askolassa Suomi 100-juhlavuoden innoittamana haettiin luonnonmuistomerkkejä. Kampanjan seurauksena hakemuksia tuli 17 kappaletta. Kaikissa hakemuksen kohteissa tehtiin tarkastus. Muutoin luonnonmuistomerkkien rauhoitushakemuksia tulee kohtuullisen vähän, ehkä yksi kymmenessä vuodessa, samoin myös purkihakemuksia. Ennen päätöstä kohteissa tehdään aina tarkastus.

3.8. Lausunnot

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo yleistä etua antamalla lausuntoja lupahakemuksista ja ilmoituksista aluehallintoviranomaiselle. Ennen lausunnon antamista voidaan ympäristölupavelvollisessa kohteessa tehdä tarkastus, usein myös yhdessä lupaviranomaisen kanssa. Avi:n luvittamat kohteet ovat vähentyneet kunnissa ympäristönsuojelulain uudistamisen myötä, ja sama kehitys tulee jatkumaan. Ympäristönsuojeluviranomainen antaa lausunnon myös ympäristövaikutusten arviointiohjelmasta ELY-keskukselle.

Ympäristönsuojeluviranomainen antaa lausuntoja myös maankäyttöön (kaavoitus) liittyvissä asioissa, jätehuoltoviranomaisten päätettävistä asioista (jätehuoltomääräykset, jätteenkuljetusjärjestelmät ym.), ja naapurikuntien ympäristönsuojelumääräyksistä tai valvontaohjelmista. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle on hallintosäännössä delegoitu lausunnonanto-oikeus myös monissa muissa ympäristönsuojeluun liittyvissä asioissa.

4. RISKINARVIOINTI

Riskin ymmärretään yleisesti tarkoittavan toiminnasta aiheutuvaa tapahtumaa, jonka seurauksena ympäristö voi pilaantua. Riskin merkittävyyteen vaikuttaa riskin toteutumisen todennäköisyys ja seurausten vakavuus. Mitä suuremman riskin toiminta ympäristölle aiheuttaa, sitä tiiviimmin sitä on valvottava.

Perusteellisessa riskinarvioinnissa huomioidaan sekä toimiala-, että laitoskohtaiset riskit. Laitoskohtainen riskinarviointi sisältää toiminta- ja sijaintiriskien arvioinnin.

4.1 Toimialakohtainen riskinarviointi

Pääosan säännöllisen valvonnan valvontakohteista muodostavat polttonesteiden jakeluasemat, maa- ja kalliokiviaineksen otto, eläinsuojat sekä jätteiden ammattimainen tai laitostyöläinen käsittely. Koska luvanvaraisia ja rekisteröitäviä eri toimintoja on vähän ja niiden toiminta tunnetaan hyvin, ei toimialakohtaista riskinarviontia ole tehty.

4.2 Laitoskohtainen riskinarvointi

- 4.2.1 Ympäristönsuojelulain mukaiset lupa- ja rekisteröintivelvolliset laitokset
Riskinarvio on tehty kaikille lupa- ja rekisteröintivelvollisille toiminnoille. Riskinarvointi on tehty laitoskohtaisena ja siinä on arvioitu toiminnasta aiheutuvia riskejä laitoksen sijainnin, toiminnan ja päästöjen sekä valvontahistorian näkökulmasta (taulukko 4). Pisteitä laitokselle on annettu jokaisesta kohdasta joko 0 tai 1. Piste 0 on annettu silloin, kun riskiä ei ole katsottu olevan tai aiheutuvan ja luku 1 silloin, kun riskin olemassa olo on tunnistettu. Toiminnan sijoittuminen luokitetulle pohjavesialueelle tai vesistön läheisyyteen / valuma-alueelle on katsottu riskiksi, samoin sijoittuminen alle 500 metrin etäisyydelle asutuksesta tai muista häiriintyvistä kohteista. Toimintariskeistä riskiksi on tunnistettu mm. laitoksen ikä (yli 10 vuotta), useita eri tuotantoprosesseja sisältävä toiminta, päästöt ilmaan ja viemäriin, suuret jätemäärät (yli 5000 kg/a, laitteiden ja tilojen ikä (yli 10 vuotta), kuljetettavien ja varastoitavien jätteiden laatu (nestemäiset jätteet, vaaralliset jätteet) sekä jätteiden maastavienti. Kunkin laitoksen riskejä on arvioitu myös toteutuneen valvontahistorian näkökulmasta. Riskeiksi on katsottu mm. aiemmissa tarkkailutuloksissa todetut muutokset haitta-ainepitoisuuksissa, tarkastuksilla todetut puutteet esimerkiksi jätteiden varastoinnissa tai suojausrakenteissa, lupamääräysten noudattamatta jättäminen, laiminlyönnit raportoinnissa, valvontahistorian aikana tapahtuneet onnettomuudet, vahingot tai läheltä piti –tilanteet, sekä laitoksesta tehdyt valitukset.

Taulukko 4 Laitoskohtainen sijainti- ja toimintariskin arviointi

Pisteet	Sijaintiriski
	pohjavesi
	pintavesi
	asutuksen / loma-asutuksen läheisyys
	vaikutuspiirissä olevat muut herkäät kohteet (koulut, sairaalat, luonnonsuojelu- ja virkistysalueet)
Pisteet	Päästöriski / toimintariski
	toiminnan luonne ja laajuus
	tilat ja laitteet
	tuotantoon ja valmistukseen liittyvät tekijät
	kuljetukset ja varastointi
Pisteet	Valvontahistoria
	tarkkailun tulokset
	aiemmin havaitut puutteet ja riskit
	laitoksesta tehdyt valitukset

Taulukko 5 Riskin merkittävyyden arviointi

Seuraukset (pilaantumisen merkittävyys)			
todennäköisyys (riskin toteutuminen)	vähäiset	haitalliset	vakavat
epätodennäköinen	1 merkityksetön riski	2 vähäinen riski	3 kohtalainen riski
mahdollinen	2 vähäinen riski	3 kohtalainen riski	4 merkittävä riski
todennäköinen	3 kohtalainen riski	4 merkittävä riski	5 sietämätön riski

Riskin merkittävyys on huomioitu kertomalla kukin tunnistettu riski merkittävyyden antamalla lukuarvolla 1-5. Näin kullekin valvottavalle laitokselle on saatu oma riskeihin ja niiden merkittävyyteen perustuva pisteytys.

Riskipisteytyksen perusteella laitokselle on määrätty valvontaluokka (taulukko 6). Valvontaluokkia on neljä, I-IV. Riskiluokkien sanalliset kuvaukset on esitetty taulukossa 7.

Taulukko 6 Riskeihin ja niiden merkittävyyteen perustuvat valvontaluokat

Pisteet	Valvontaluokka	Tarkastustiheys
yli 31	I	kerran vuodessa
20-30	II	kerran kolmessa vuodessa
10-19	III	kerran viidessä vuodessa
0-9	IV	kerran 10 vuodessa / lupakauden aikana

Taulukko 7 Riskiluokkien kuvaukset ja tarkastusvälit

Riskiluokat	
Riskiluokka I	"Ympäristöpäästöillä voi olla terveyteen ja ympäristön tilaan liittyviä merkittäviä seurauksia. Vaikutukset ovat pitkäaikaisia. Valvontakäynnit kerran vuodessa."
Riskiluokka II	"Ympäristöpäästöillä voi olla viihtyvyyteen ja ympäristön tilaan liittyviä, kestoaltaan vaihtelevia seurauksia. Valvontakäynnit kerran kolmessa vuodessa."
Riskiluokka III	"Ympäristöpäästöillä voi olla vähäisiä ja lyhytaikaisia vaikutuksia. Ei aiheuta ympäristön pilaantumista. Valvontakäynnit kerran viidessä vuodessa."
Riskiluokka IV	"Ympäristöpäästöillä ei ole merkittävää vaikutusta ympäristöön. Valvontakäynnit kerran kymmenessä vuodessa."

Pisteytyksen perusteella valvontaluokkaan I kuuluvia laitoksia on 14, luokkaan II kuuluvia 29, luokkaan III kuuluvia 19 ja luokkaan IV kuuluvia 14. Tarkastuksen perusteella laitoksen riskipisteytys voi muuttua ja laitos siirtyä ylempään tai alempaan valvontaluokkaan.

4.2.2 Jätelain mukaiset laitokset

Jätelain valvonnan osalta riskinarviointiin perustuvat tarkastussuunnitelmat tulee laatia sellaisten kunnan ympäristönsuojeluviranomaisten valvontaan kuuluvien laitosten ja yritysten tarkastuksista, joiden toimintaan liittyy tai voidaan perustellusti olettaa liittyvän jätteen kansainvälisiä siirtoja.

Jätteen kansainvälisiä siirtoja ei tiedetä liittyvän Askolassa, Myrskylässä, Pornaisissa tai Pukkilassa sijaitsevien yritysten toimintaan.

4.3 Otantamenetelmä

Määräaikaistarkastusten ajankohdat voidaan määrittää myös erilaisilla otantamenetelmillä. Otantaryhmät voivat olla muun muassa toimialaryhmiä, riskiperusteisesti valikoituja ryhmiä, muita ennakolta määriteltyjä ryhmiä tai otanta voidaan tehdä puhtaana satunnaisotantana.

Otanta käytetään vaarallista jätettä tuottavien (JL 124 §) ja jätelain 100 §:n perustella rekisteröityneiden yritysten säännölliseen tarkastamiseen. Otanta kohdistetaan tietyn toimialan kohteisiin. Mikäli yrityksen toimintaan sisältyy jätteen kansainvälisiä siirtoja, valvotaan laitosta riskiluokan II mukaisesti.

5. VALVONTAOHJELMA

5.1 Valvontaohjelman laatiminen

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on ympäristönsuojelulain 168 §:n mukaan hyväksyttävä vuosittain ympäristölupavelvollisten ja rekisteröitävien laitosten valvontaohjelma. Valvontaohjelman hyväksyntä voidaan delegoida myös ympäristönsuojelusihteereille. Valvontaohjelma koostuu laitosluettelosta, jossa ko. valvontaohjelman aikana tehdään tarkastus, sekä mahdollisista muista suunnitelmallisista valvontatoimenpiteistä. Tarkastukset perustuvat edellä kuvattuun riskinarviointiin. Valvontaohjelman kauden päättää kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Valvontaohjelmaan laaditaan myös aina kuvaus edellisen valvontaohjelman tavoitteiden toteutumisesta.

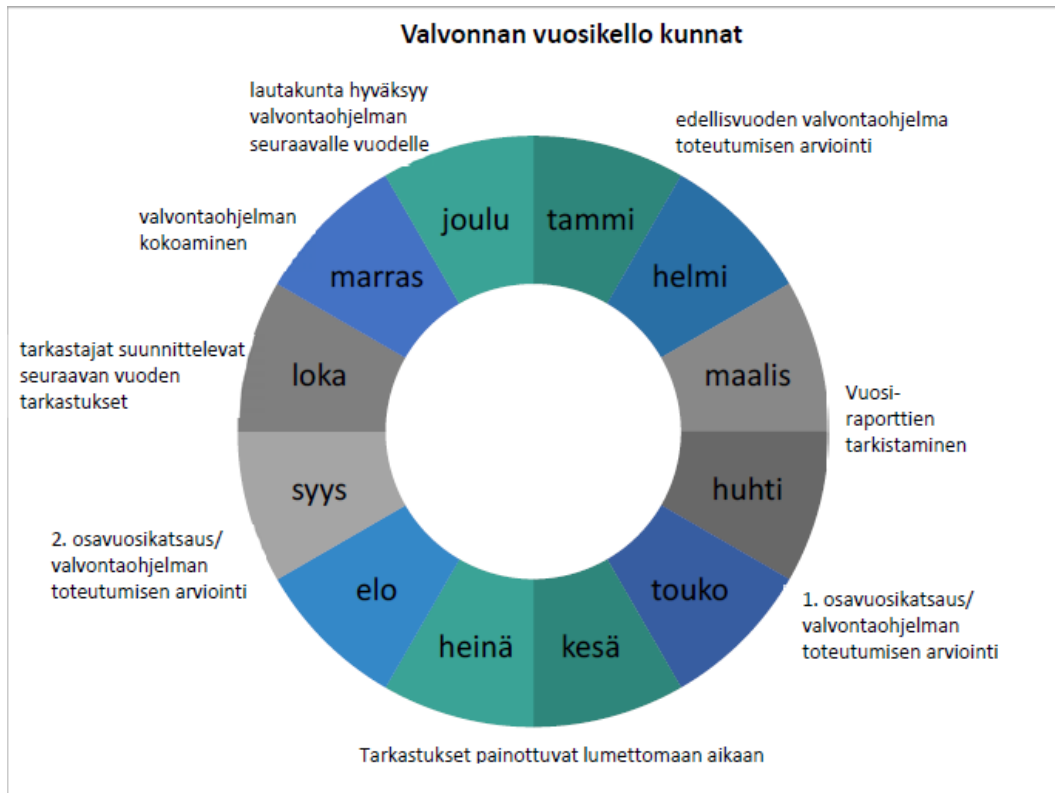
Valvontaohjelman yhteenvedo on julkinen asiakirja. Toiminnanharjoittajilla on myös oikeus saada tietoonsa valvontaluokka, johon toiminta on sijoitettu, ja perustelut sen määräytymisestä. Muutoin valvontaohjelman toimenpide- ja kohdeluetteloa ei tarvitse julkaista, jos sen katsotaan heikentävän valvonnan tavoitteiden toteutumista. Valvontakohteet on koottu kohdekohtaisesti jaettuina lainsäädännön ja valvontatyyppin mukaisiin ryhmiin. Valvontaohjelma koostuu ympäristönsuojelulain lupalaitosten, ympäristönsuojelulain rekisteröitävien toimintojen, maa-aineslain valvontakohteiden, jätelain säännöllisen valvonnan kohteiden sekä vesilain valvontakohteiden valvonnan vuosisuunnitelmista.

Ympäristönsuojelulain mukainen säännöllinen valvonta koostuu laitospöytäluettelosta, jossa on esitetty suunnitellut määräaikaistarkastukset sekä tarkkailu- ja raportointivelvoitteet. Määräaikaistarkastusten tiheys perustuu laitospöytäluetteloon riskinarviointiin.

Maa-aineslain valvontakohteet on koottu laitospöytäluettelosta, ja niihin tehdään valvontatarkastukset vuosisuunnitelman mukaisesti. Maa-aineslain valvonnasta laskutetaan maa-ainestaksan mukaiset vuosimaksut ja erityiset valvontamaksut.

Jätelain säännöllisen valvonnan kohteet sisältävät jätelain 100 §:n mukaiset rekisteröidyt jätteen kerääjät ja toiminnot, joissa muodostuu merkittäviä määriä vaarallisia jätteitä. Tiedot toiminnasta, joissa muodostuu vaarallisia jätteitä, ovat puutteelliset ja niitä tarkennetaan käytettävissä olevien resurssien puitteissa. Jätelain säännöllinen valvonta kohdennetaan riskiperusteisesti toimintoihin, joissa muodostuu erityisen paljon vaarallista jätettä, tai joita sijaintinsa tai toiminnan laadun vuoksi voidaan pitää riskikohteina.

Vesilain valvontaa tehdään kunnissa lähinnä vireillepanon perusteella. Vesilain mukaisten lupien valvonta on sovitun mukaisesti pääsääntöisesti ELY-keskusten vastuulla. Valvontakohteista kuitenkin ylläpidetään riittäviä perustietoja, jotta valvontatoimiin voidaan kiireellisissä tapauksissa ryhtyä viivytyksettä.

Kuva 2. Valvonnan vuosikellossa on esitetty valvontasuunnittelun, toteuttamisen ja seurannan vuosittainen rytmitys

5.2. Valvontaohjelman päivittäminen

Valvontaohjelmaa ylläpidetään jatkuvasti. Siihen lisätään mm. uudet valvontakohteet, uudet päätökset, tehdyt valvontatoimenpiteet ja määräaikaistarkastusten yhteydessä tarkistettu riskiarvioinnit. Tässä apuna käytetään Facta-ympäristöohjelman valvontaosiota.

Valvontaohjelma vahvistetaan seuraavalle vuodelle Askolan rakennus- ja ympäristölautakunnassa vuosittain marras-joulukuussa. Valvontaohjelman vahvistamisen yhteydessä lautakunnalle esitetään yhteenveto valvonnan yleisistä periaatteista sekä toimialoitteiset koosteet valvontakohteiden lukumäärästä ja suunnitelmallisen valvonnan määrästä. Salmalla esitetään myös alustava arvio käynnissä olevan valvontavuoden toteutumisesta. Valvonnan toteutumista arvioidaan myös osana vuosittaista toiminnan raportointia.

5.3. Valvontaohjelman toteutumisen arviointi

Valvonnan toteuttamista arvioidaan osana toiminnan muuta seuraamista tilinpäätöksessä. Varsinainen valvonnan toteutumisen arviointi tehdään osana vuosittain hyväksyttävää valvonta-ohjelmaa.

Toteutumisen arvioinnissa saatuja tietoja hyödynnetään myös muussa toiminnan suunnittelussa ja resurssien kohdentamisessa.

6 VALVONTATOIMENPITEET JA VALVONNAN MAKSULLISUUS

6.1 Valvonnan maksullisuus

6.1.1 Ympäristönsuojelulaki

Ympäristönsuojelulain 205 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi periä maksun valvontaohjelmassa esitetyistä säännöllisen valvonnan toimenpiteistä. Maksua voidaan periä kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen valvontavastuulle kuuluvien rekisteröitävien ja luvanvaraisten toimintojen valvonnasta, joka on esitetty valvontaohjelmassa. Maksullisia voivat olla valvontatarkastusten lisäksi mm. vuosikertomuksen ja tarkkailutulosten tarkistaminen.

Valvontamaksua voidaan periä myös onnettomuus-, haitta- ja rikkomuspohjaisesti. Maksullisia ovat tällöin tarkastukset, jotka johtavat kehotuksen antamiseen sekä kehotuksen (YSL 179 §), hallintopakkomääräyksen (YSL 175, 176 §) tai keskeytyksen (YSL 181 §) noudattamisen valvomiseksi tarpeellisista tarkastuksista tai muista toimenpiteistä. Tältä osin maksullisuus koskee kaikkea toimintaa.

Maksun suuruus ja sen perusteet määritellään kunnan hyväksymässä taksassa. Toiminnanharjoittajat ovat oikeutettuja saamaan tietoonsa oman toimintansa valvontamaksun määräytymisen perusteet (valvontaluokka, muut valvontatoimenpiteet).

6.1.2. Jätelaki

Jätelain 44 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi periä maksuja valvontasuunnitelman mukaista rekisteröidyn jätteen keräyksen tai jätteiden kansainvälisten siirtojen valvomiseksi tehdyistä määräaikaista tarkastuksista ja muista valvontatoimista.

Valvontamaksua voidaan periä myös tarkastuksista ja muista valvontatoimista, jotka ovat tarpeen roskaantuneen alueen siivoamista koskevan määräyksen (JL 75 §), yksittäisen määräyksen (125 §) tai rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaisemiseksi annettavan määräyksen antamiseksi ja sen noudattamisen valvomiseksi.

6.1.3. Maa-aineslaki

Maa-aineslain valvonnasta peritään valvontamaksua, joka perustuu vuotuisen ottomäärään ja ottoalueen pinta-alaan. Maksua peritään tämän lisäksi suunnitelmallisesta valvonnasta poikkeavista valvontatarpeista kuten vakuuksiin liittyvistä muutoksista sekä pakkokeinopäätöksistä.

6.1.4. Yhteislupa

Maa-aineslupa- ja ympäristölupapäätös voidaan käsitellä samassa menettelyssä ja ratkaista yhdellä päätöksellä (YSL 47a §). Yhteisluvan valvonnasta perittävät maksut perustuvat maa-aineslain mukaisiin valvontamaksuihin.

6.2 Tarkastukset

Tarkastuksista sovitaan pääsääntöisesti toiminnanharjoittajan kanssa etukäteen. Tarkastukseen kuuluu ennakovalmistelu, keksimääräinen matka-aika, varsinainen tarkastus, tarkastuskertomuksen laadinta, toiminnanharjoittajan raportin lukeminen ja muu tarkastuksen aiheuttama jälkityö. Tarkastus voi koskea kohteen koko toimintaa tai vain tiettyä osaa siitä. Tarkastuksesta laaditaan tarkastuskertomus, joka toimitetaan toiminnanharjoittajalle, muille tarkastuksessa mukana olleille tahoille sekä kirjataan tietohallintajärjestelmään.

6.2.1 Määräaikaistarkastukset

Keskeisin suunnitelmallisen valvonnan keino on ympäristöluvallisissa ja rekisteröitävissä kohteissa tehtävä määräaikaistarkastus. Määräaikaistarkastusten tiheys on määritetty ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin perustella. Tällöin on huomioitu toiminnan mahdolliset ja tosiasialliset vaikutukset ihmisen terveyteen ja ympäristöön. Samalla on huomioitu päästöt, onnettomuuden riski sekä paikallisen ympäristön herkkyys.

Ympäristölupalaitosten ja rekisteröitävän toiminnan määräaikaistarkastukset ovat maksullisia. Määräaikaistarkastuksista sovitaan lähtökohtaisesti aina etukäteen. Tarkastuksen suorittaminen vaatii etukäteisvalmisteluina mm. laitoksen lupapäätökseen, tehtyihin tarkastuksiin sekä aiempaan valvontahistoriaan tutustumisen. Uusille lupavelvollisille kohteille tehdään ensimmäinen tarkastus toiminnan aloittamisen yhteydessä. Tarkastuksessa on tärkeää varmistaa luvan antamisen edellytysten täyttyminen.

6.2.2 Muut tarkastukset

Tarkastaminen on ympäristönsuojeluviranomaiselle keskeinen asian selvittämisen keino. Kaikki ympäristönsuojeluviranomaisen tekemät tarkastukset eivät kuitenkaan ole suunnitelmallisia. Tarkastuksia tehdään myös aiemmin havaittujen epäkohtien korjaamiseksi sekä valitusten ja yleisöilmoitusten perusteella. Tarkastus on pääsääntöisesti tarpeen tehdä ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan onnettomuuden, haitasta tehdyn ilmoituksen, luvan noudattamatta jättämisen tai muun vastaavan seikan vuoksi. Nämä tarkastukset ovat ensi vaiheessa maksuttomia. Hallintopakko päätöksen valvomiseksi tehty tarkastus on kuitenkin maksullinen.

6.2.3 Maa-aineslain mukaiset tarkastukset

Ennen ottotoimintaan ryhtymistä alueella suoritetaan alkutarkastus. Tarkastuksessa käydään luvanhakijan kanssa läpi luvan ehdot, määräykset ja muut velvoitteet. Ottotoiminnan aikana alueelle tehtävien tarkastusten määrä riippuu toiminnan laajuudesta, ottajan omasta seurannasta ja ympäristötekijöistä. Pääsääntöisesti alueella tehdään vuosittain tarkastus.

Lopputarkastus suoritetaan alueella, kun ottotoiminta on päättynyt ja kaikki maisemointityöt on suoritettu. Lopputarkastuksessa varmistetaan, että maisemointi on ollut asianmukaista. Maisemoinnissa kiinnitetään huomiota luiskien turvallisuuteen, maiseman sopivuuteen sekä istutuksien toteutukseen.

Maa-aineksen ottotoiminnan valvominen voi edellyttää ulkopuolelta tilattavan asiantuntijan tarkistusmittausta ottoalueen laajuuden ja –tason varmistamiseksi.

6.3 Luvan muuttamisen tarpeen arviointi

Ympäristöluvan myöntämistä koskeva päätös määrätään olemaan voimassa pääsääntöisesti toistaiseksi (YSL 87 §). Lupaviranomainen voi ympäristönsuojelulain 90 §:n perusteella täsmentää lupamääräystä tai täydentää lupaa 54 §:n nojalla saadun erityisen selvityksen perusteella. Myös toiminnanharjoittaja voi hakea ympäristöluvan muuttamista. Lupaviranomaisen on lisäksi YSL 89 §:n nojalla muutettava lupaa, jos parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi päästöjä voidaan olennaisesti vähentää ilman kohtuuttomia kustannuksia tai toiminnan ulkopuoliset olosuhteet ovat luvan myöntämisen jälkeen olennaisesti muuttuneet ja luvan muuttaminen on tämän vuoksi tarpeen. Jos luvan muuttaminen tulee vireille muun kuin toiminnanharjoittajan aloitteesta, lupaviranomaisen on ennen asian ratkaisemista kuultava toiminnanharjoittajaa ja esitettävä tälle tarvittaessa yksilöity pyyntö toimittaa luvan muuttamisen perusteen ja tarpeen arvioimiseksi tarpeelliset selvitykset.

Tästä syystä valvonnan yhteydessä seurataan ympäristöluvan ajanmukaisuutta. Valvontaviranomaisen tulee osana valvontatoimintaansa arvioida luvan muuttamisen perusteiden olemassaoloa. Tällöin tulee arvioida esimerkiksi toiminnan aiheuttamaa pilaantumisen vaaraa tai toiminnan mahdollisesti aiheuttamaa ympäristönsuojelulain 16-18 §:ssä säädetyn kiellon vastaisuutta. Myös toimintaympäristön olennainen muuttaminen tai luvan myöntämisen jälkeen asetetut uudet vaatimukset voivat laukaista luvan muuttamisen tarpeen. Jos valvonnassa havaitaan, että perusteet luvan muuttamiselle ovat olemassa, on ympäristönsuojeluviranomaisen käynnistettävä luvan muuttamisprosessi.

6.4 Raporttien ja selvitysten tarkastaminen

6.4.1 Lupamääräyksissä edellytetyt selvitykset

Lupapäätökset voivat sisältää lisäselvitysten tekemiseen velvoittavia lupamääräyksiä, joihin on yleensä liitetty myös määräaika. Näiden selvitysten valvonta on tärkeä osa lupavalvontaa. Valvonta koostuu määräajan noudattamisen valvonnasta sekä selvitysten riittävyyden arvioinnista. Selvitysten perusteella harkitaan tarvitaanko jatkotoimenpiteitä.

6.4.2 Vuosiraportointi

Ympäristölupapäätöksiin liittyy yleensä toiminnan vuosiraportointi. Raportoinnilla ei ole standardimuotoa, se toteutetaan vapaamuotoisena. Vuosiraportti on yleensä edellytetty toimittamaan seuraavan vuoden helmi-maaliskuussa. Vuosiraporttien tarkastaminen on osa ympäristönsuojelulain maksullista valvontaa. (Raporttien vieminen omiin tietojärjestelmiin ja YLVAAN)

Jos vuosiraportit eivät ole tulleet määräaikaan mennessä tai ne ovat puutteellisia, pyytää ympäristönsuojelu puuttuvat raportit tai tiedot luvan haltijoilta puhelimitse, sähköpostilla tai kehotuskirjeellä. Vuosiraportit tarkistetaan ja niiden perustella arvioidaan toiminnan luvanmukaisuus sekä jatkovalvonnan tarve. Tarvittaessa toiminnanharjoittajalta voidaan pyytää lisätietoa raportissa esitetyistä asioista.

Jos toiminta on oleellisesti laajentunut tai muuttunut, on aloitettava neuvottelut uuden luvan tarpeesta.

Kaikissa luissa ei ole vuosiraportointivelvoitetta. Tällainen määräys saattaa puuttua vanhoista lupapäätöksistä. Niiden osalta valvontaviranomainen voi erikseen pyytää toimittamaan vuosiraportointia vastaavia tietoja.

6.5 Tarkkailutulosten seuranta

Toiminnanharjoittaja saatetaan vuosiraporttien lisäksi velvoittaa ympäristöluvassa suorittamaan toiminnan päästö- ja vaikutustarkkailua esim. pinta- ja pohjavesinäytteenoton, savukaasumittausten tai melumittausten avulla. Tulokset velvoitetaan toimittamaan valvontaviranomaiselle tarkastettavaksi välittömästi niiden valmistuttua ja/tai yhteenvetoraporttina. Tarkkailuraportit tarkastetaan niiden saavuttua. Tarkkailutuloksia verrataan luvan ehtoihin, yleisiin raja- tai ohjearvoihin sekä aiempiin tarkkailutuloksiin. Jos raja-arvot ylittyvät tai tarkkailutuloksissa havaitaan olennaisia muutoksia huonompaan, ryhdytään tarpeellisiin valvontatoimiin. Vuosiraportin tarkastamisen yhteydessä varmistetaan myös, että edellisen vuoden tarkkailutulokset on toimitettu asianmukaisesti. Tarvittaessa ryhdytään valvontatoimenpiteisiin tarkkailutulosten saamiseksi. Ympäristöluvanvaraisten ja rekisteröitävien toimintojen tarkkailutulosten tarkastaminen on osa ympäristönsuojelulain maksullista valvontaa.

6.6 Hallintopakko ja tutkintapyynnöt

Laadukas ja tehokas valvonta edellyttää, että viranomainen käynnistää ongelman havaittuaan korjaavat valvontatoimet. Asian käsittelyä jatketaan kunnes tilanne on saatu hyväksyttävällä tavalla korjaantumaan. Kiireellisessä tapauksessa voi valvontaviranomainen keskeyttää toiminnan väliaikaisesti ympäristönsuojelulain 182 §:n nojalla tai antaa toimintaa rajoittavia määräyksiä. Nämä tilanteet on tuotava viivytyksettä tiedoksi ja käsiteltäväksi ympäristönsuojeluviranomaisena toimivalle lautakunnalle.

Hallintopakkoprosessi alkaa yleensä kehotuksella. Samalla toiminnanharjoittajaa kuullaan määräyksenantamisesta ja määräyksen tehostamisesta uhkasakolla taikka teettämis- tai keskeyttämisuhalla. Mikäli tilanne ei korjaannu annetun kehotuksen perusteella, annetaan määräys tehosteineen. Määräyksen toteuttamista valvotaan ja tarvittaessa kuullaan asetetun uhan tuomitsemisesta sekä uuden tehosteen antamisesta. Ellei tilanne ole edelleenkin korjaantunut, uhka tuomitaan ja samalla määräys uudistetaan uudella tehosteella.

Ympäristönsuojeluviranomaisella on lakisääteinen velvollisuus tehdä tutkintapyyntö poliisille havaitessaan epäkohdan, johon voi liittyä rikkomus tai rikos. Tutkintapyynnön tekemisen kynnyks on laissa melko matala. Tutkintapyyntö voidaan jättää tekemättä vain perustellusta syystä.

6.7 Jätelain laiminlyöntimaksut

Jätelain laiminlyöntimaksu on hallinnollisessa menettelyssä määrättävä seuraamusluonteinen maksu. Jätelaissa (§ 147) on luettelo tilanteista, joissa laiminlyöntimaksua voidaan soveltaa. Lähtökohtaisesti kyse on helposti todennettavista laiminlyönneistä, joiden toteennäyttäminen ei edellytä rikosoikeudellista tutkintaa. Laiminlyöntimaksua käytetään silloin, kun jätelain edellytykset sen määräämiseen täyttyvät.

6.8 Valvontaprojektit

Ajoittain voi olla tarpeellista tarkastaa jonkin alueen tai toimialan kaikki toimijat tai otannan perusteella valitut kohteet projektimaisesti. Valvontaprojektit voivat olla tarpeen esimerkiksi silloin, kun lainsäädännössä annetaan uusia, tiettyä toimialaa koskevia määräyksiä tai tällaisten määräysten toimeenpanon määräaika lähestyy.

Projektin toteuttavien tarkastuksien aiheena voi myös olla vain jokin tietty seikka, esim. jätehuoltoa koskevan kirjanpidon tarkistaminen taikka lantalan mitoituksen ja kunnan tarkistaminen.

6.9 Lausunnot

Ennakovalvonnassa kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo yleistä etua antamalla lausuntoja lupahakemuksista ja ilmoituksista. Lausuntojen antaminen on osa valvontatoimintaa. Lausunnoilla pyritään ennakolta saattamaan toisten viranomaisten tietoon seikat, jotka otetaan huomioon päätöksenteossa.

Ympäristölainsäädännössä yleinen etu määrittyy kestävän kehityksen tavoitteiden sekä ympäristön ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta. Yleistä etua ei lausunnoissa tarkastella esimerkiksi taloudellisten, elinkeino- ja työvoimapolitiittisten tai yleisten alue- ja kunnallispolitiittisten intressien mukaisesti. Samaa ennakovalvontaa liittyy myös maankäytön (kaavoitus) lausuntomenettelyihin ja niihin liittyviin tarkastuksiin.

7 VALVONNAN ORGANISOINTI JA RESURSSIT

7.1 Valvonnan käytettävissä olevat resurssit

Ympäristönsuojelun henkilöstöä ovat kaksi ympäristönsuojelusihteeriä, joiden työpanoksesta on käytettävissä ympäristönsuojelutyöhön 2 htv. Lisäksi on käytettävissä palvelusihteerin työpanoksesta osa (noin 20 %), mikä kohdistuu lähinnä lautakunnan kokouksiin sekä laskutukseen.

Taulukko 8 Valvontaresurssien suuntaaminen (työajan jakautumisen arviointi: Kuntaliitto 2018, Kuntien ympäristönsuojelun hallintokysely 2017, yksikkökoko 10 001-50 000 asukasta)

Nimike	Ympäristönsuojelutehtävät (htv)	Valvontatehtävät (htv)	Säännöllinen valvonta (htv)
Ympäristönsuojelusihteeri	2	0,6	0,15
Palvelusihteeri	0,2	0	0
	2,2	0,6	0,15

Tarkastuskohteiden valvontaa suorittavat molemmat ympäristönsuojelusihteerit oman tehtäväkuvansa mukaisesti.

Valvontaan käytettävissä olevasta työajasta voidaan ympäristöministeriön ohjeen mukaan varata määräaikaistarkastuksiin noin 25-30 %. Muu aika jää raporttien tarkastuksiin, tarvittaviin ylimääräisiin tarkastuksiin, lausuntoihin, neuvontaan sekä muihin valvontatehtäviin. (Mattsson Lotta: Ohje kunnan ympäristönsuojelun)

Suunnitelmakaudella 2021-2024 tullaan painottamaan suunnitelmallista valvontaa vähentämällä kevyempien valitusten tutkintaan käytettävää aikaa.

7.1.1 Säännöllisen valvonnan resurssointi

Tarkastuskohteiden valvontaa suorittavat molemmat ympäristönsuojelusihteerit oman tehtäväkuvansa mukaisesti.

Suunnitelmakaudella 2021-2024 tullaan painottamaan suunnitelmallista valvontaa vähentämällä kevyempien valitusten tutkintaan käytettävää aikaa.

7.2 Osaamisen ylläpito ja kehittäminen

7.3

Osaamista ylläpidetään säännöllisellä koulutuksilla (kts. talousarvio).

7.4 Tietojärjestelmät

Askolan ympäristönsuojeluyksiköllä on käytössään Facta ympäristövalvonta-sovellus, johon valvontakohteiden tiedot tallennetaan. Tietoja päivitetään ympäristönsuojelusihteerien toimesta. Kiinteistörekisteripohjainen paikkatieto-ohjelma on tarkoitettu kunnan viranomaisten käyttöön (ympäristönsuojelu ja rakennusvalvonta).

Askolan kunnalla on käytössään Innofactorin Dynasty –ohjelma. Tällä hetkellä ohjelmalla tehdään lautakunnan listat sekä viranhaltijapäätökset. Tulevaisuudessa käyttö tulee laajenemaan myös kaikkeen viralliseen lähtevään ja saapuvaan posttiin.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisilla on myös velvollisuus käyttää valtiohallinnon ympäristönsuojelun valvonnan sähköistä asiointijärjestelmää YLVAA. YLVA on suunnattu ympäristönsuojelulain nojalla lupa-, ilmoitus- ja rekisterivelvollisille sekä jätelain nojalla ilmoitus- ja rekisteröintivelvollisille asiakkaille. Kuntien tulee tallentaa järjestelmään:

- antamansa lupa- ja valvontatehtäviin liittyvät päätökset
- Tiedot niiden muutoksenhaun johdosta tehdyistä Vaasan hallinto-oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden päätöksistä
- kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tehtäviin rekisteröinti-ilmoituksiin perustuvat tiedot rekisteröitävistä toiminnoista sekä
- kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen valvontavastuulle kuuluvan ympäristöluvanvaraisen ja rekisteröitävän toiminnan seuranta- ja tarkkailutiedot.

7.5 Tehtävien priorisointi

Ympäristönsuojelun henkilöstömäärä ei riitä nykyisessä työtilanteessa kaikkien vastuullaan olevien lakisääteisten tehtävien hoitamiseen viivytyksettä. Tämän vuoksi tehtäviä täytyy priorisoida. Priorisointi tarkoittaa käytännössä sitä, että asioiden käsittely viivästyy useissa tehtäväryhmissä, eikä kaikkia käsittelyajoille asetettuja tavoitteita ole pystytty täyttämään.

Ympäristövalvonnan tehtävien lakisääteisyys vuoksi ei ole mahdollista jättää mitään tehtäväaluetta kokonaan hoitamatta. Priorisointiperiaatteet on määritetty siten, että ympäristönsuojelun kannalta merkittävien asioiden käsittely ei tarpeettomasti viivästyisi. Lausuntojen antamista ja toimenpidepyyntöjen käsittelyä on rajattu vain ympäristönsuojelun kannalta olennaisimpiin asioihin. Muiden tehtävien osalta priorisointi koskee lähinnä käsittelyjärjestyksen määrittämistä, jolloin ympäristön kannalta vähemmän merkityksellisten asioiden käsittely on annettu pitkittyä.

Valvontaa tullaan jatkossa priorisoimaan seuraavien periaatteiden mukaisesti

Lupavalvonta

- Lupavalvontaa tehdään valvontasuunnitelman ja –ohjelman mukaisesti, ja se perustuu laitospohjaiseen ympäristöriskin arviointiin.
- Valvonnassa havaittuihin epäkohtiin puututaan aktiivisesti tarvittaessa hallintopakkoa käyttäen.
- Poliisille tehdään tutkintapyyntöjä lainsäädännössä esitetyin perustein.

Vireillepanoasiat

- Kirjalliset vireillepanot ja viranomaisen itse vireille panemat asiat käsitellään vireillepanon kiireellisyys huomioon ottaen saapumisjärjestyksessä.
- Kiireellisimpinä käsitellään valvonta-asiat, jotka koskevat
 - pohjavesialueille sijoittuvaa toimintaa
 - merkittävä määrä vaarallisia jätteitä
 - laajalle ulottuvia tai sellaisia haittoja, joissa on riski haitan laajenemisesta
 - haittoja, joiden seurauksena voisi olla merkittäviä edunmenetyksiä.

Toimenpidepyynnöt

- Toimenpidepyyntöjen käsittelytarve harkitaan aina huolellisesti.
- Käsittelyyn otetaan vain toimenpidepyynnöt, jotka koskevat säännöllisen valvonnan kohteita, tai jos saadun selvityksen perusteella on oletettavaa asian edellyttävän viranomaisen oman vireillepanon tekemistä asiassa.
- Viihtyvyyshaittoja koskevia valvonta-asioita käsitellään vain haitankärsijän kirjallisesta vireillepanosta.

7.5 Asiakaspalvelu ja viestintä

Asiakkaat ottavat ympäristönsuojeluun yhteyttä suoraan puhelimitse ja sähköpostitse sekä sopivat tarvittaessa viranhaltijoiden kanssa tapaamisajan.

Ympäristönsuojelun internetsivut pyritään pitämään ajantasaisina ja niitä päivitetään tarvittaessa.

7.6 Delegoinnit

Askolan rakennus- ja ympäristölautakunta on 24.9.2020 § 59 delegoinut ympäristönsuojelusihteerien päätettäväksi:

Laki kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta (64/1986)

Tiedonsaantioikeus (KyhL 11 §)

Ympäristönsuojelulaki (527/2014)

Lupa-asian siirtäminen aluehallintoviraston käsiteltäväksi (YSL 36 §)

Ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto lupa-asialla (YSL 42 §)

Vakuuden vapauttaminen (YSL 61 §)

Tarkkailumääräysten hyväksyminen ja muuttaminen (YSL 64 § ja 65 §)

Luvan muuttaminen erityisen selvityksen perusteella, määräajan pidentäminen ja luvan selventäminen (YSL 90, 91, 92 §)

Viranomaisen ilmoitus rekisteröinnistä (YSL 117 §)

Meluilmoituksen käsittely ja päätös (YSL 118, 122 §)

Koeluontoinen toiminta –ilmoituksen käsittely ja päätös (YSL 119, 122 §)

Poikkeuksellinen tilanne muussa kuin luvanvaraisessa tai rekisteröitävässä toiminnassa –ilmoituksen käsittely ja päätös (YSL 120, 122 §)
 Talousjätevesien käsittelyvaatimuksista poikkeaminen (YSL 156d §)
 Ilmoitus luvanvaraisen toiminnan aloittamisesta sekä toiminnan muutoksista ja toiminnanharjoittajan vaihtumisesta (YSL 170 §)
 Tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus (YSL 172 §)
 Viranhaltijan väliaikainen määräys (YSL 182 §)
 Ilmoitus poliisille esitutkintaa varten (YSL 188 §)
 Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeaminen (YSL 202 § mom.2) ja päätökset ympäristönsuojelumääräysten mukaisista ilmoituksista
 Oikeus saada tietoja ympäristönsuojelun tietojärjestelmästä (YSL 222 §)
 Tietojen toimittamisvelvoite ympäristönsuojelun tietojärjestelmään (YSL 223 §)

Vesilaki (587/2011)

Ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto lupa-asiassa (VL 11:6 §)
 Tiedonsaanti ja tarkastusoikeus (VL 14:3 §)
 Toiminnan keskeyttäminen ja välittömät toimet (VL 14:10 ja 11 §)
 Tietojen merkitseminen ympäristönsuojelun tietojärjestelmään (VL 18:2 §)
 Oikeus saada tietoja maksutta ympäristönsuojelun tietojärjestelmästä (VL 18:3 §)

Jätelaki (646/2011)

Ilmoitus keräystoiminnasta jätehuoltoreksiteriin (JL 100 §)
 Tiedoksisaanti ja tarkastusoikeus (JL 122, 123, 124 §)
 Kiireellisessä tapauksessa määräyksen antaminen (JL 126 §)
 Ilmoituksen tekeminen poliisille esitutkintaa varten (JL 136 §)

Vesihuoltolaki (681/2014)

Kiinteistön vesihuoltolaitoksen verkostoon liittämismvelvollisuudesta vapauttaminen (VHL 11 §)
 Vesihuoltolaitoksen hulevesiviemäriin liittämismvelvollisuudesta vapauttaminen (VHL 17 c §)

Maastoliikennelaki (1710/1995)

Moottorikelkkareitin pitäjän ja pitäjän vaihtamisen hyväksyminen (MLL 14 § 2 mom.)
 Moottorikelkkareitin reittisuunnitelman hyväksyminen (MLL 15 §)
 Moottorikelkkareitin tilapäisen siirtämisen hyväksyminen (MLL 22 §)
 Moottorikelkkareitin tai sen osan lakkauttamisilmoitus kiinteistörekisteriin (MLL 23 §)
 Kilpailu ja harjoitteluluvista päättäminen (MLL 30 §)

Vesiliikennelaki (463/1996)

Kilpailu- ja harjoitusluvista päättäminen yksittäisen tapahtuman järjestämiseen (VLL 21 §)

Maa-aineslaki (555/1981)

Maa-ainesluvan mukaisen vakuuden hyväksyminen ja vapauttaminen (MAL 12 §)
 Luvan siirtäminen (MAL 13a §)
 Oikeus tehdä tarkastuksia, suorittaa mittauksia ja ottaa näytteitä ottamispaikalla (MAL 14 §)
 Tarkkailusuunnitelman hyväksyminen
 Ottamisen keskeyttäminen kiireellisissä tapauksissa (MAL 15 § 1 mom.)
 Pienet lupamuutokset (MAL 16 § 2. ja 3. mom.)
 Ilmoitus syytteen nostamiseksi (MAL 18 §)
 Ilmoittamisvelvollisuus (MAL 23a §)
 Tietojärjestelmä (MAL 23b § 2. ja 3. mom.)

Valtioneuvoston asetus eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014)

Ilmoitus varastoinnista aumassa sekä tarvittavien määräysten antaminen 9 §
Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen valvontatehtävät 10, 14 §

Kemikaalilaki (599/2013)

Valvontatehtävät 11 §

Lausunnon antaminen

Lausuntojen antaminen kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivallassa olevasta asioista pois lukien jätelain 37 §:ää koskevat asiat

Muut

Valmistella voimassa olevan valtioneuvoston asetuksen maa-ainesten ottamisesta (24.11.2005) 4 §:n mukainen kunnan lausunto toiselle kunnalle
Päättää enintään 500 €:n avustusten myöntäminen talousarvion puitteissa lautakunnan hyväksymien periaatteiden mukaisesti.

7.7 Valvontaviranomaisten välinen yhteistyö

Ympäristönsuojelulain mukaisia yleisiä valvontaviranomaisia ovat ELY-keskus ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Valvontavastuu on rinnakkainen. Myös jätelaissa on sekä ELY-keskus, että kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ovat yleisiä valvontaviranomaisia. Jätelaissa on kuitenkin joidenkin tehtävien osalta säädetty, että toimintavalta on vain tietyllä valvontaviranomaisella. Vesilain 1 luvun 7 § tarkoitettuna valvontaviranomaisena toimivat ELY-keskus ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Vesilain mukaista hallintopakkoa käyttää AVI.

Ympäristönsuojeluasetuksen 39 §:n mukaan lupa- ja valvontaviranomaisten on oltava keskenään riittävässä yhteistyössä.

Taulukko 9 Ympäristönsuojelun yhteistyötahot

Yhteistyötaho	Viranomaisen nimi	Kunnat	Valvontakohteet
Rakennusvalvonta	Askolan rakennus- ja ympäristölautakunta	Askola, Myrskylä, Pornainen, Pukkila	rakennuslupahakemukset, hajajätevesisuunnitelmat, ylijäämämaiden läjittäminen, roskaamiskohteet, hevostallit
Ympäristöterveydenhuolto	Porvoon ympäristöterveydenhuolto Päijät-Hämeen hyvinvointiyhtymä / terveydensuojelu	Askola, Pornainen, Myrskylä, Pukkila	ympäristölupahakemukset, maatalouskohteet, tapahtumat, joissa elintarvikkeita, jätehuolto, pilaantuneet kaivot
Kunnan kaavoitus	Aluearkkitehti Pornaisten kunnanjohtaja Askolan kunnanhallitus Myrskylän kunnanhallitus	Askola, Myrskylä, Pukkila Pornainen Askola Myrskylä	kaavahankkeet

	Pornaisten kunnanhallitus Pukkilan kunnanhallitus	Pornainen Pukkila	
Kunnan tekninen toimi	Askolan tekninen lautakunta Myrskylän tekninen lautakunta Pornaisten kunnanhallitus Pukkilan kunnanhallitus	Askola, Myrskylä, Pornainen, Pukkila	yleiset alueet, infran rakentaminen ja ylläpito, romuautot
Jätehuoltoviranomainen	Uudenmaan jätelautakunta Päijät-Hämeen jätelautakunta	Askola, Pornainen Myrskylä, Pukkila	jäterekisterit, yhteistyö valvontakohteissa,
Maaseututoimi	Keski-Uudenmaan maaseutuhallintopalvelut Orimattilan maatalouden yhteistoiminta-alue	Askola, Pornainen Myrskylä, Pukkila	maatilavalvonta, nitraattiasetuksen valvonta
Vesilaitokset	Askolan vesihuoltolaitos Myrskylän vesihuoltolaitos Pornaisten vesihuoltolaitos Nivos Oy Vesiosuuskunta Suoni Vesiosuuskunta Mustijoki Etelä-Pornaisten vesiosuuskunta Mickelspiltomin vesiosuuskunta	Askola Myrskylä Pornainen Pukkila Pornainen, Pukkila Pornainen Pornainen Myrskylä	vesi- ja viemäriverkostoon liittymisen valvonta
Jätehuoltolaitokset	Rosk`nRoll Päijät-Hämeen Jätehuolto Oy	Askola, Pornainen Myrskylä, Pukkila	
Naapurikunnat	Porvoo, Sipoo, Keski-Uudenmaan ympäristökeskus, Orimattila, Lapinjärvi, Loviisa		
ELY-keskukset	Uudenmaan ELY-keskus (Hämeen ELY-keskus)	Askola, Pornainen, Myrskylä, Pukkila	
Aluehallintovirastot	Etelä-Suomen AVI	Askola, Myrskylä, Pornainen, Pukkila	
Palo- ja pelastuslaitos	Itä-Uudenmaan pelastuslaitos Keski-Uudenmaan pelastuslaitos	Askola, Myrskylä, Pukkila Pornainen	öljyvahingot
Poliisi	Itä-Uudenmaan poliisi	Askola, Myrskylä,	mahdolliset ympäristörikokset, tutkintapyynnöt,

		Pornainen, Pukkila	neuvottelut ja tarkastukset
Maakuntaliitto	Uudenmaan liitto	Askola, Myrskylä, Pornainen, Pukkila	
Turvallisuus- ja kemikaalivirasto	Tukes		Kemikaalien varastointi
Ruokavirasto	Evira		Maatalouskohteet: lannoitus, eläinperäiset jätteet
Suomen ympäristökesku s	SYKE		Jätteiden siirrot